

DOMOVINA

Upravišтво „Domovine“ v Ljubljani, Knaflcova ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knaflcova ulica 5/II., telefon 3122 do 3128

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 16 Din, celoletno 36 Din; za in-
zemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din.
Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne branilca, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Članom in prijateljem Vodnikove družbe

Vodnikova družba v Ljubljani bo izdala za leto 1930. naslednje štiri knjige:

1.) **Vodnikovo pratio za leto 1931.** Ta knjiga prinaša poleg koledarske vsebine celo vrsto zelo zanimivih spisov iz gospodarstva, zdravilstva, gospodinjstva in raznih drugih vprašanj, ki nas najbolj zanimajo. Okrašena bo bogato s slikami.

2.) **Bevk France: «Gospodična Irma».** Povest je zajeta iz malomestnega življenja. Opisuje življenje mladega dekleta, ki se bori za vsakdanji kruh, rešuje svojo srečo, a postane žrtev razmer.

3.) **Dr. Pavel Breznik: «V deželi nebotičnikov».** Pisatelj, ki je potoval po Ameriki, podaja žive slike iz ameriškega življenja. Knjiga bo bogato ilustrirana, nekaj slik bo celo v bakrotisku.

4.) **Inž. Ferdo Lupša: «V džunglah belega slona».** Pisatelj, ki je živel dolgo vrsto let v Siamu, živo opisuje love na divje zveri, popisuje džungle ter doživlja med Siamci itd. Knjiga bo bogato

ilustrirana, imela bo celo slike v bakrotisku, kar bo dalo knjigi še posebno vrednost.

Letna članarina znaša za vse te štiri zanimive in poučne knjige samo 20 Din. Vse člane in prijatelje Vodnikove družbe prosimo, naj poagitrirajo med svojimi znanci za Vodnikovo družbo. Vsak ljubitelj lepih knjig, ki še ni član Vodnikove družbe, naj takoj prijavi svoje članstvo pri poverjeniku svojega okoliša ali pa kupi pri najbližjem poštnem uradu položnico, na katero naj napiše: «Vodnikova družba v Ljubljani, številka čekovnega računa 14.520», ter nakaže 20 Din članarine ali pa prijavi svoje članstvo po dopisnici Vodnikovi družbi v Ljubljani.

V vsako slovensko hišo knjige Vodnikove družbe!

Na delo za Vodnikovo družbo! Vsak stari član družbe naj pridobi enega novega člana!

Kmetova ljubezen do rodne grude

V nekem listu smo čitali članek, ki pravi med drugim: «Ni dolgo, kar sem govoril z nekim učnim in izkušenim gospodom, ki je že mnogo storil za napredek našega naroda in še zmerom dela z vsemi svojimi močmi zanj. Z boleščjo mi je pritrđil, ko sem pripomnil, kako je začel propadati naš rod, potem pa je rekel: Največja krivda in glavni vzrok propadanja našega naroda, zlasti njegovega kmetijskega dela, je prav v tem, ker ne ljubi več svoje zemlje, ne ljubi svojega stanu, ne ljubi svojega poklica. Začuden sem ga pogledal in kar nisem mu mogel takoj pritrđiti. Da naš kmet ne ljubi svoje zemlje, ne ljubi svojega stanu? Pa smo vedno čitali v povestih in romanih o ljubezni do domačije. Tedaj mi začne oni gospod pripovedovati in naštevati dokaze za svojo trditev: Zakaj sili vse v mesta, zakaj zapušča sinovi in hčere kmetov brez potrebe domačijo in beže v svet, zakaj hoče biti vse na šimi, zakaj je že vsa naša vas okužena in zastrupljena z duševnimi boleznimi? Zakaj, zakaj? Ali ni to posledica, čisto naraven posledek tega, ker je izginila ljubezen do domačije, ljubezen do kmetijskega stanu in do dela?»

Pisec, ki poudarja, da je tudi kmečki sin, priznava, da je sicer kmečki stan težak, vendar pa ima kmet zemljo, ki daje in rodi, čeprav v potu našega obraza. Vendar pa vse to, kakor pravi pisec, ne sme nikogar motiti, češ, da je kmet pred Bogom in vestjo dolžan ljubiti svojo zemljo.

Nismo še čitali v slovenskem listu tako hudih obdolžitve, naperjenih proti večini našega naroda, proti kmetom. Pri vsaki obdolžitvi moramo pač v prvi vrsti presoditi zanesljivost obdolžiteljcev. Poudariti moramo, da učenost sama še ne opravičuje sodbe in obsodbe vsega kmetijskega stanu. Če hočemo spoznati vzroke propadanja kmetstva, moramo odložiti učena očala, ki kaj rada varajo, in se pobliže ogledati položaj naših kmetov v živem življenju. Kaj žalostno bi bilo, če bi kmeti sin spoznal ljubezen do domačije le iz povesti in romanov in je ves presenečen, ko sliši od učenega in izkušenega gospoda, da je

kmetova ljubezen do grude le bajka za otroke v deveti deželi.

Mi pa si ne bomo nateležili učenih očal ter bomo položili povesti in romane na polico, se usedli za javorjevo mizo in pokramljali z našim kmetom o tem, kje in zakaj ga čevlji žuli. Z žuljevo roko si bo kmet podprl sivo glavo ter dejal nekako takole:

80letnica knezoškofa dr. Antona Bonaventure Jegliča

Ni jih mnogo, ki bi še tako krepki dosegli osem križev, kakor je to primer pri vladiki ljubljanske škofije, knezoškofu g. dr. Antonu Bonaventuri Jegliču. Danes 29. t. m. obhaja g. dr. Jeglič 80letnico svoje starosti. Bil je sin kmetijskih staršev, in ti so mu dali na pot v življenje tisto žilavost, ki je doma le v preprosti kmetijski hiši.

Visoki jubilar se je rodil 29. maja 1850. v Begunjah na Gorenjskem, gimnazijo in bogoslovje je dokončal v Ljubljani, nato je študiral še v Avguštinu na Dunaju in obiskoval razna vseučilišča v Nemčiji, da izpopolni svoje znanje. Po končani študiji je bil štiri leta podvodja ljubljanskega semenišča, l. 1882. je bil imenovan za kanonika v Sarajevu, kjer je ostal 16 let, dokler ni

1898. kot naslednik Missije postal ljubljanski knoškofof.

Spričo obsežnega znanja se je jubilar vedno mnogo udeleževal v javnem življenju ne samo na verskem in verskovzgojnem, temveč tudi na prosvetnem in drugih poljih. Napisal je celo vrsto knjig, ki jih v pretežni večini pozna tudi naše preprosto ljudstvo, ki spoštuje svoločnega vladiko ter njegovo vsestransko požrtvovalnost.

Kljub visoki starosti je jubilar še vedno prav čil. Nedavno bolezen je prebolel in je upati, da mu ne bo skrajšala življenja. Ko gleda veliki jubilar nazaj na dolgo vrsto let svojega življenja, si pač lahko tudi prizna, da je bil vedno dober sin svojega naroda, tudi v najhujših časih. Naj mu bo naklonjenih še mnogo let!

Obrat v premogovniku Trobni dol ustavljen

Trobni dol pri Laškem, v maju.

Ni daleč po svetu znano, da se nahaja v našem skritem kotu premogovnik, ki daje najboljši premog v vsej Sloveniji in ki zaposluje nad 100 delavcev. Za našo okolico je ta rudnik pravi blagoslov, ker najde pri njem kruha in za lužka lepo število domačih kmetijskih sinov in posestnikov ter ni malo posestev, ki so se obvarovala propasti baš zaradi zaposlenja gospodarjev in njihovih sinov pri rudniku. Vsaj je vsakomur znano,

da kmetije vržejo danes prav toliko, da kmet na njih strada in se muči, dokler ga boben ne požene po svetu.

Naš rudnik je produciral dnevno 3 do 4 vagone premoga, mesečno pa je prišlo v našo okolico na zaslužku rudarjev kakih 80 do 100 tisoč dinarjev, za zapuščen hribovski kot torej zelo lep denar. Lastniki tega premogokopa sta dve sladkorni tovarni, v Čupriji in v Cervenki. Pred nekaj leti so zgradili ozkotirno železnico od rudnika do

Marije Gradca, odkoder se premog odvažna na postajo v Laškem s tovornimi avtomobili. Govorilo se je zadnje čase o podaljšanju železnice do glavne železniške proge, kjer bi se napravile za mariojgraško cerkvijo potrebne rampe. S tem bi se dobičkanost premogovnika zagotovila in pričakovati je bilo lepega razvoja tega podjetja.

Namesto tega pričakovanja pa je preteklo soboto prišlo obvestilo, da so vsi rudarji odpušteni na 14 dni, uradniki in poduradniki na 6 tednov, knjige se morajo zaključiti, obrat pa ustaviti. Ta nenadna vest je silno porazno učinkovala na delavstvo in na celotno prebivalstvo, saj je nad 100 ljudi postalo brezposelnih; pognani so po svetu s trebuhom za kruhom v času, ko zaman iščeš

delo in ko Trboveljska premogokopna družba omejuje obrat in odpušča delavstvo, ko rudarji trumoma odhajajo v tujino na Francosko, Holandsko in v Belgijo, odkoder prihajajo navadno poročila polna razočaranj.

Mnenja smo, da morajo oblastva nuditi ubogim delavcem potrebno zaščito, ki jih bo obvarovala pred takimi usodepolnimi presenečenji. Uiniti obrat, v katerem je zaposlenih okoli 120 ljudi, ne gre kar tako, in napraviti toliko pridnih, delavoljnih rok mrtvih, je velika socialna krivica. Mi bomo pazno sledili razvoju teh dogodkov v Trobnem dolu in bomo podpirali rudarje z vsemi močmi.

Previdni politiki Macdonalda pa je pripisovati, da so bile vse ovire odstranjene

in da je delavska stranka, ki je bila zaradi vladnih načrtov za onemajenje brezposelnosti zelo deljenega mišljenja, zopet enotna. Mnogo koristi delavski vladi tudi tiha podpora liberalcev, katerim so za to delavski ministri zopet obljubili, da bodo izdelali nov volilni zakon, ki bo vpošteval posebna želje liberalcev.

V Nemčiji je velika politična napetost precej popustila

ter se vrše v zbornici sedaj razprave o državnem proračunu, ki izkazuje okrog 600 milijonov mark primanjkljaja.

Na Češkoslovaškem se je vršila ljuta borba med agrarci in socialisti zaradi uvedbe povišanja carin na uvoz mesa in živine.

Dosežen pa je bil sporazum ter bo povišanje, ki naj bi pomagalo češkim kmetom, postopno uvedeno. Pred zbornico je imel obširno poročilo o poteku in uspehih pariških in haaških reparacijskih pogajanj zunanji minister dr. Beneš. Njegovo poročilo je zbornica sprejela z odobravnjem na znanje.

Bolj slabo se je odrezal s sličnim poročilom predsednik madžarske vlade,

grof Bethlen, ki mu je opozicija očitala, da je pri pogajanjih ščitil samo koristi veleposestnikov

in zanemarjal potrebe malih ljudi. Na Madžarskem vlada še vedno kakor pred vojno nekaj desetina aristokratskih družin, ki imajo v svojih rokah večino madžarske zemlje in katerim morajo služiti nižji sloji naroda. Ti sloji sicer zahtevajo že dolgo časa, da bi se jim dala enaka in tajna volilna pravica ter možnost sodelovanja pri upravljanju države. Njihove zahteve pa bodo najbrže ostale še dolgo neizpolnjene, ker imajo madžarski grofje sedaj vse večje skrbi, kako bi vtihotapili na madžarski prestol kralja Madžarov, Ottona, najstarejšega sina zadnjega avstrijskega cesarja.

V Rumuniji se bijejo liberalci z vlado

in ji očitajo, da hoče dovoliti povratek bivšega prestolonaslednika Karla. Vlada se proti tem na-

Politični pregled

Pretekli teden je bila izvršena velika izpremembra v naši vladi

s tem, da je bil imenovan s kraljevim ukazom dr. Stanko Šibenik za kmetijskega ministra, posestnik Nikola Preka pa za ministra socialne politike. Istočasno sta bila imenovana za ministra brez portfelja tudi Mirko Neudorfer in dr. Ivo Shvegel. Vsi novoimenovani ministri so bili svoječasno radičevski poslanci. Dosedanja ministra za socialno skrbstvo dr. Mate Drinković in za kmetijstvo doktor Oton Frangeš pa sta bila imenovana za ministra brez portfelja.

Ker so se razširile v inozemskem tisku razne vesti o namerah naše vlade

glede stabilizacije dinarja

in pri tem napovedovale, da bo dinar stabiliziran na nižjem tečaju, kakor je današnji, je finančni minister izdal odločno izjavo, v kateri zanika vse te vesti. Res pa je, da stoji vlada na stališču, da je treba stabilizirati dinar na sedanji višini, ki je že neizpremenjena pet let. To odločno izjavo je z veseljem pozdravila vsa javnost, ki je takoj spoznala, da se skrivajo za vestmi v inozemskih časopisih samo sebični nameni onih krogov, ki so hoteli na račun naše valute špekulirati.

Briandova spomenica o potrebi osnovanja vseevropske zveze držav

je naletela na najlepše odmeve v vseh državah, ki žele, da bi se razmere v Evropi kar najbolj ustalile in pomirile. Z veseljem so pozdravili to lepo misel ne samo v Nemčiji, skandinavskih državah, temveč tudi pri nas in v bratski Češkoslovaški. Pomisleke proti tej zamisli imajo samo boljševiki, ker se zavedajo, da pomenja popolno pomirjenje v Evropi popoln polom njihovega upa, da se bo še kdaj posrečilo zanetiti evropsko revolucijo v primeru, če bi nastala nova svetovna vojna.

V Italiji je bil

ministrski predsednik Mussolini skoro mesec dni na nadzorovalnem potovanju

ter je pregledoval razne naprave, ki jih je izvršil fašizem. Ob tej priliki je Mussolini večkrat po ovinkih napadal Francijo zaradi njenega odklonilnega stališča v vprašanju pristanka na to, da bi lahko Italija zgradila prav toliko vojnih ladij kakor Francija. Na te očitke je francoski tisk odgovarjal precej bojovito. Kljub temu pa je gotovo, da se bo končno le posrečilo državniku takega kova kakor je Briand, najti sprejemljivo rešitev italijansko-francoskega spora, s čimer bo vsem narodom tako potreben mir zagotovljen tudi v Sredozemskem morju.

Angleška vlada je bila zadnje dni na precej tanki nitki in so že napovedovali, da bo razpustila zbornico in razpisala nove volitve.

GUSTAV STRNIŠA:

Francozi in rokovernjači

(Dalje.)

Kmalu je dospel do visoke skale. Urno se je vzpel nanjo. Zaslonil je usta z dlanmi in zavpil: «Kozabrin! Kozabrin! Kozabrin! Kozabrin!»

S tem je dal znak svojemu rokovernjaškemu znancu.

V daljavi je začul lomastenje straže, ki je ponavljala besedo Kozabrin. Kmalu se je nekdo bližal. Rokovernjačev pa Gregec sploh ni videl, ostali so skriti globlje v hosti.

Že je stal pred Gregcem plečati Kozabrin. Že od daleč je molil kokošarju svojo lopatasto desnico:

«O, Gregec! Prijatelj moj mili! Baš danes sem klel, zakaj sem na svetu! Tale božični čas je človeku najhujše! Taki lepi prazniki so! Ljudje sede doma pri jaslicah, pijejo in prigrizujejo klobase. Lepo jim je! Rokovernjač je pa sirota! Sam sedi v svoji votlini, če jo sploh imaš. Mraz ti je. Na sveto noč misliš in na svojo lepo zapravljeno mladost! Kje so jaslice, kje mati, kje oče? Spomini prihajajo, ki spremene človeka v otroka. Milo se ti stori. Zazdi se ti, da bele, s snegom pokrite smreke pozvnanjajo in te vabijo daleč tja, kjer je večni mir. Takale žalost je nazadnje eše nevarna! Kar obesil bi se!»

«Bodi no, bodi! Saj si junak!» ga je miril Gregec.

«Res je tako, verjemi mi! Ti ne veš, kako je lepa cerkev v Komendi na sveti večer! Menda zato, ker je polna spominov. Kakor nedolžni an-

gelci so tisti spomini, polni miline, lepote, do-brote! Pa ne moreš tje kaj, ne smeš! Izobčen si, rokovernjač!»

«Potolaži se vendar že! Kako se imaš pa dru-gače? Ali si že zelo bogat?»

«Slaba je, bratec! Ne šali se! O bogastvu ni govora! Rokovernjači prepadamo kakor vse, kar je slabega! Slabo se samo uničuje, dobro se samo razmnožuje, to veš sam!»

«Jaz imam pa zate dober posel. Če ga pre-vzameš, napraviš v resnici dobro delo. Vem, da ti bo pravični Bog zato mero kazni odpustil!»

«Kaj pa imaš takega? Kar povej, Gregec!»

Povedal mu je o Uršiki.

«Dobro, da si prišel k meni. Na moje tovariše se ni več zanesli. Naša sreča je, da sem dober znanec graščinskega sluga, ki je obenem tudi nekaj oskrbnik. Enkrat mu je graščak zapeljal ženo in odslej ga mož sovraži kakor živega vruga. Zdaj pa pojdeva kar lepo sama. Denarja mi pa ni treba nobenega dajati. Morda se nam posreči nekoliko izprazniti graščakovo blagajno!» je hitel Kozabrin.

«O, če si tako dober, ostanem tvoj večni dolž-nik, pa ne samo jaz, temveč tudi dekle in njen fant!» je odvrnil kokošar.

«Star sem, star, ampak kadar jo vidim, spet pomladim. Tako rad imam to pošteno dekle. Pojdiva! Bog nam bo pomagal!»

«Pa moje krepke pesti tudi nekoliko, če bo treba!» pristavi rokovernjač in odide z Gregcem. Kmalu sta našla voz s konjem. Pognala sta in konjiček je moral spet hiteti na vso moč.

«Le potrudi se, boš pa potem dva dni počival, pa sam oves boš jedel!» je obetal Gregec svo-jemu konju.

Dolgo je vlekel ubogi konjiček naša dva znanca. Pešal je, pa spet pričel hitreje teči. Po-trudil se je, kakor bi sam vedel, za kaj gre, saj ni bil Gregec nikoli tako nestrpen napram njemu.

Ko so se bližali graščini, sta oba skočila na tla. Konja sta odpeljala kar z vozom pred kmeč-ko hišo, ki je samevala pod gradom. Tam je bival brat graščinskega oskrbnika, ki je konju postre-gel in ga pripravil za novo potovanje nazaj. Konjiček se je dobro najedel in se nekoliko od-počil.

Že sta stala Gregec in rokovernjač pred gra-dom. Kozabrin si je potisnil klobuk na oči, za-vihal suknič in se napotil v grad beračit.

Imel je srečo. Prišel mu je odpirat sluga Pere-grin sam. Kozabrin mu je samo povedal svoje ime in se je obrnil ter odhitel.

Peregrin se je navidezno ujezil.

«Manjka se te beraške nadloge! Glejte, da se hitro poberete! Sicer pokličem svojega strogega gospoda, da bo poslal nad vas svoje pse, ki vas bodo kar raztrgali, da še kosti ne boste imeli kje iskati!» je grmel Peregrin razburjeno.

Kozabrin se je pa zagonetno smejal v svojo sivo brado, ko je hitel iz gradu.

Pri graščaku je bil že na obisku brat polkov-nik. Prihitel je, da bi videl, če se je posrečilo ujeti Uršiko. Oba sta se zadovoljno smejala in pridno praznila kozarce.

Častnik je čul kričanje starega sluga in omenil:

«Tvoj sluga se pa dobro razvija baš na stara leta! Vedno bolj mi ugaja! Nekdaj je bil preveč mehak in ni mi bil všeč.»

padom odločno brani ter zaplenja liberalne liste in razganja liberalna zborovanja, na katerih se zaklinjajo razni liberalni voditelji, da ne bodo nikoli pristali na povratek Karla. Pri tem pa je dejstvo to, da niso liberalci v resnici tako načelni nasprotniki princa Karla, nego le bolj taktični, da imajo proti vladi, ki je kljub vsem naporom ne morejo vrati, bojno geslo, ki zanima narod.

V Avstriji so bile razmere pretekli teden zelo napete.

Krivda ja to je bila pri Heimwehru, ki je nekaka avstrijska fašistična organizacija in ki hoče položiti v roke vlado ter preustrojiti Avstrijo po svojem programu. Ker se pri tem opira na oboroženo silo svojega organiziranega članstva, ne prestopa vzbujati strah, da bo lepega dne nastala v Avstriji državljanska vojna. Zaradi tega so upravičeno zahtevali zastopniki držav, ki so pripravljene dati Avstriji novo posojilo, naj razoroži te organizacije ter da s tem jamstvo, da ne bo lepega dne nastal v Avstriji kak vojni požar, ki bi lahko zapalil še tudi kaka druga ognjišča. Kancelar dr. Schober, ki je po vseh prestolicah Evrope prošil za posojilo, je razumel upravičenost te zahteve in pripravil to razorožitev. Proti temu pa je Heimwehr ogorčeno protestirala in napovedovala, da

bo pometla z vlado. Ko pa jo je spomnil dr. Schober, da bo morala v tem primeru računati z njegovo izvrstno urejeno dunajsko policijo, orožništvom in vojsko, pa je Heimwehr postala ponižnejša in je zatrobila k umiku, tako da bo v kratkem izvršena notranja razorožitev.

DOPISI

GORENJI LOGATEC. V nedeljo se je tukaj vršil ustanovni občni zbor krajevne protituberkulozne lige za Gorenji Logatec. Ob precejšnji udeležbi tukajšnjega občinstva je najprej okrožni zdravnik g. dr. Stanko Perpar, ki se je iz prijaznosti in ljudomilosti brezplačno potrudil k nam iz precej oddaljene Planine, na poljuden način predaval o znakih početka raznovrstne jetike, da obolelemu in njegovi okolici ne bo težko spoznati ter pravočasno odvrniti to večinoma med najbednejšimi sloji razširjeno zavrato bolezen. V odbor so bili nato izvoljeni naslednji gg.: predsednik Lenassi Franc, podpredsednik župan Puppis Miroslav, tajnik Šemerl Polde, blagajnik Rupnik Valentin in kot odborniki Tomazin Anton, Moljk Anton in Žgave Martin.

POLJANE NAD ŠKOFJO LOKO. (Smrt na kosa.) Dne 21. t. m. je umrl tukaj gosp. Janez Batič, po domače Maček. Pokojnik je bil prinesen iz Trsta še kot delec pred 78 leti. Bil je znan zaradi svoji šaljive narave in zgovornosti po vsej dolini. Njegov rednik mu je izročil posestvo, na katerem so imeli po njegovem pripovedovanju trije dosti dela, a eden ne kaj jesti. Da se je mogel preživljati, mu je pomagala njegova kleparska obrt, katere se je v mladih letih izučil. Na posestvu je gospodaril nad 50 let. Njegovi kleparski izdelki so imeli veljavo po vsej dolini kljub novjšim tvorničnim izdelkom. Pokojnik je bil ključar podružne cerkve Sv. Križa nad 30 let. Ker se izdatki pri podružnicah redko morejo kriti z dohodki, je mnogokrat moral poseči v svoj žep. Imel je dobri pokojnik dober spomin ter je vedel mnogo povedati o prejšnjih časih. Bil je zvest prijatelj «Domovine», katero je od njenega početka vedno izredno rad čital. Naj mu bo ohranjen trajen spomin!

BREG PRI RIBNICI. (Izjava.) Iz vasi Brega pri Ribnici je «Domovina» nedavno objavila vest, da je v Pakiževu, po domače Gorjupovi, hiši prišlo na praznik Marijinega oznanjenja do prepira in da je hišni gospodar Franc Pakiž obupan zbežal pred sinom in materjo ter si s kuhinjskim

«Kajne! E, tiček je, tiček! Sam sem si ga vzgojil. Tičico sem mu premočil, zdaj je pa postal pravi mož!» se je hvalil graščak.

Sluga Peregrin je bil res tiček, a vse drugačen, kakor je mislil slavni plemič Skaza.

Ko je odbila v grajskem stolpu ura polnoči, sta graščak in njegov brat že spala v svojih sobah.

Tedaj so se odprla grajska vrata. Dve senci sta švignili v grad in po temnem hodniku v Peregrinovo stanovanje.

«Kako naj rešimo dekleta?» je bilo prvo vprašanje Kozabrinovo.

«Ali sta sama?» je vprašal Peregrin.

«Sama! Ker sem tvoj prijatelj, sem računal s tvojo pomočjo. Upal sem, da tako najlažje izvedemo načrt!» se je opravičeval rokovnjač.

«Prav si storil!» ga je pohvalil sluga. «Torej, poslušajta: Najprej zvezeta mene in mi zamašita usta. Ti, Kozabrin, odideš v graščakovo spalnico. V prvem nadstropju je. Graščak ima v spalnici veliko omaro z ozkim predalom. V tem predalu tiči vedno ključ. Odpri predal in vzemi denar! Bog ti ga blagoslovi! Jaz ne maram beliča! Pazi pa, da graščaka ne zbudiš, sicer ga moraš zvezati. Dedec je močen kakor medved in nevarno bo. Pa brata lahko pokliče. Ko odneseš denar, pojdi po stopnicah na cesto in čakaj pred hišo mojega brata! Pa voz pripravi!»

Gregec! Ti imaš pa tukajle ključ grajskega stolpa. Odkleni sobo in odvedi deklico. Skrbi me zaradi konj, ki jih ima graščak! Lahko bi vaju zasledoval!»

«Koliko hlapcev je v hlevu?» je vprašal Kozabrin.

«Trije. Hlev je znotraj zaprt z zapahom. Hlapec nima ključa.»

«Daj mi ključ!» je dejal rokovnjač. Dobil ga je in vzkliknil.

«Hlapce zaklenem v hlev. Niti vedeti ne bodo, da so pod ključem! Zdaj pač spe! Ključ bom vzel s seboj. Preden pride graščak do konj in hlapcev, bomo že daleč!»

Kozabrin je res odšel proti hlevu in se kmalu zadovoljen vrnil. Hlapce je zaklenil v hlev in seveda tudi konje in vse, kar je bilo v hlevu.

Nato je zvezal Peregrina, mu zamašil usta in odšel na posel.

Ko je odprl Kozabrin graščakovo spalnico, je videl v mesečini, da se dedec premika in dviga v postelji. Urno kakor blisk se je pognal k njemu, mu vrgel blazino čez glavo in ga zvezal z rjuho, a konec rjuhe mu je zatlačil v usta.

Opazil je omaro, skoči k nji, odprl predal, vzel denar in pobegnil.

Ko je dospel rokovnjač do hiše, kjer so se sklenili čakati drug na drugega, je že našel tam Gregca in Uršiko. Skočili so na voz in pognali v mrzlo zimsko noč.

Ko je hitel Kozabrin iz hiše in zavil za oget, je skočil k oknu polkovnik, graščakov brat. Predramil ga je ropot. Pa je plečati rokovnjač že izginil. Kmalu se je čul topot konjskih kopit.

«Nekaj ni v redu!» je dejal oficir še vedno precej omamljen od pijače.

Siloma se je premagal in šel gledat v bratovo sobo, kjer je našel graščaka krepko zvezanega.

Odšla sta v pritličje, kjer sta dobila slugo Peregrina vsega povezanega in skoro zadavljenega. Pravil jima je, da so ga hipoma pograbili trije

rokovnjači. Menda je bilo vseh še več. Pobrali so mu ključ in ga pustil kar v temi.

«Vragi, zlodeji! Moj denar! Ves moj denar je šel!» je jadikoval graščak in dvigal pesti. Ti si kriv, brat prismojeni! Dobro vem, da so prišli zaradi tiste frklje! Kar pogledajmo v stolp! Ti norec, ki se še zdaj loviš za babjiimi krili, si me ob vse pripravil!» je vpil graščak.

Res so našli stolpna vrata odprta, a Uršika je izginila.

Preden so odprli hlevna vrata, priklicali hlapce in se odpravili, so bili naši begunci že daleč spredaj.

Gregec je skril svojo varovanko pri neklih znancih nad Šenčurjem. Deklica je bila vedno v hiši, da ni mogel nihče drug kakor domači vedeti zanjo, kajti še vedno je bila v nevarnosti pred graščakom Skazo in njegovim bračom.

Medtem je pa kokošar kupil za njen denar v kamniškem okraju prijazno hišico. Hiša je stala precej od ceste na bolj samotnem kraju. Naselil se je v nji z Uršiko, ki jo je izdajal za svojo hčerko.

Ora se je ogibala vseh znancev in pazila, da ni nikoli nihče na Strmolah zvedel zanjo.

Tako je Uršika za vse svoje bivše znance izginila za vedno. Samo Gregec je vedel zanjo in zvesto molčal.

Obdelovala je zemljo z Gregcem, ki je bil zdaj kot njen krušni oče. Mnogo je delala in mislila na svojega Matevža. Nanj je zdaj mislila le kot na rajnega, prepričana, da ga živega ne bo videla nikoli več.

(Dalje prihodnjič.)

nožem hotel končati življenje. Ker smo se naknadno uverili, da dotična vest ni bila točna, jo v celosti preklicujemo in dajemo s tem gospe Angeli Pakiževi, njenemu sinu Francu in možu popolno zadoščenje. Uredništvo »Domovine«.

SPODNJE PIRNICE. Tukajšnje gasilno društvo priredi v nedeljo 1. junija, v primeru slabega vremena pa na binkoštni ponedeljek, na senčnatem Kovačevem vrtu na Vikrah veliko vrtno veselico z godbo, plesom, bogatim srečolovom itd. Čisti dobiček je namenjen nabavi nove motorke. Vsi prijatelji poštene zabave in gasilstva vabljeni!

SEMIČ. (Smrtna kosa.) V nedeljo 18. t. m. smo spremili k večnemu počitku k Sv. Duhu g. Emanuela Kaftana, poštarja v pokoji, starega 82 let. Kljub visoki starosti je bil pokojnik vedno dobre volje in poln humora. Bil je po rodu Čehoslovak, po poklicu pa vrtnar, ki je več let oskrboval cesarske vrtove v dunajskem Schönbrunnu. A ker mu kot Slovanu niso ugajale takratne dunajske razmere, je zapustil Dunaj in prišel pred 40 leti v Metliko, kjer je bil sprejet za oskrbnika na obširnem posestvu bivšega barona Zaviška, oziroma Prve dolenske hranilnice v Metliki. Bil je znan po vsej Beli krajini kot izobražen in družaben človek. Kmalu po prihodu v Belo krajino je poročil poštarico v Semiču, ki mu je bila najboljša soproga. Spricho svoje marljivosti je kmalu postal poštni upravitelj v Semiču. Med vojno je stopil v pokoj. Bil je vedno vnet Slovan in napreden mož ter prvi starosta Sokola. Rad je podpiral tudi gasilno društvo. Da je bil v resnici v vseh krogih priljubljen, je pokazal pogreb, kakršnega že dolgo ni bilo v Semiču. Časten spomin kremenitemu možu!

LAŠKO. Pozor, naborniki! Letošnji nabori v Laškem se ne bodo vršili kakor zadnja leta v bivši nemški šoli, ampak v stari slovenski šoli, na kar opozarjamo županstva in nabornike. Upamo, da bomo tudi letos poslušali po naših ulicah ubrane glasove naših naprednih in zavednih mladeničev.

SV. JEDERT NAD LAŠKIM. Rudarji v Hudi jami še ne vemo, kaj se pravi praznovati ob delavnikih in kako strašno to vpliva na naše socialne razmere. Ob času, ko delajo v sosednjih rudnikih TPD le polovico, šihtov na mesec ali pa

še to ne, imamo pri nas vse delavnike plačane. V tekočem letu smo napravili še vse šihle. V ostalem smo pa še zaradi tega na boljšem, ker je nad polovico rudarjev posestnikov, med njimi tudi več takih, ki lahko redijo do 10 glav goveje živine in ki često prosijo za dopuste v poletnem času, da opravijo večja poljska dela. Zato tudi niso prizadeti v primeru delopusta, kakor so to profesionalni rudarji. Imamo celo take rudarje-posestnike, ki si najamejo za domača dela hlapca, sami pa hodijo na šihl, zaradi česar je profesionalni rudar hudo prizadet. To bi se pri sedanji rudarski krizi nikakor ne smelo goditi.

SV. ANDRAŽ V SLOVENSKIH GORICAH. Kraji Sv. Andraž, Mala Nedelja, Galušak ležijo v osrčju Slovenskih goric, vendar se ne morejo gospodarsko razviti, ker jim primanjkuje dobre zveze z glavnimi cestami. Svojih izdelkov in pridelkov ne morejo izvažati na trg. Privažanje sredstev za izboljšanje in povzdigo lastnega gospodarstva (opeke, cementa, umetnih gnojil, kmetijskih strojev itd.) je silno oteženo, ponekod nemogoče. Zaradi tega se je pričela v prizadetih občinah akcija, da se zgradi cesta, ki bi imela izhodišče iz bivše okrajne ceste Ljuvomer—Mala Nedelja ter bi vodila skozi Trbogovce in naslednji občini Galušak in Sv. Andraž v Slovenskih goricah. Ta cesta bi se pri Sv. Andražu (v Hvaletincih) spojila z banovinsko cesto Gornja Radgona—Ivanjci—Majšperk. S to cesto bi bila ustvarjena tranzitna zveza Ljutomer—Marmor, oziroma Ptuj. Previvalci pri Sv. Andražu želimo, da bi se zgradba omenjene ceste kmalu uresničila. — V začetku junija bo šla naša kmetijska nadaljevalna šola v Ljubljano, kjer si bo ogledala velesejem. Upamo, da se bodo podali z gojenci v Ljubljano tudi številni gospodarji, da si ogledajo najnoveše pridobitve na gospodarskem polju.

MALA NEDELJA. (Smrtna kosa.) V nedeljo 25. t. m. smo spremili k večnemu počitku posestnika g. Matjaža Kranjca iz Radoslavcev. Pokojnik je bil vedno vnet podpornik narodnega in prosvetnega dela. Bodi mu zemljica lahka!

ŠMARJE PRI JELŠAH. Prvotno napovedana uprizoritev igre »Kamela skozi uho šivanke« za dni 11. in 13. aprila je bila odpovedana iz tehničnih razlogov. Pač pa se je igrala ista igra 2.

in 4. t. m. na tukajšnjem odru. Trud igralcev, ki so s to predstavo pokazali velik korak naprej, se gmotno ni izplačal. Pretežni del krivde je v nezadostni reklami. Mnogo zvestih posetnikov s kolskih prireditve ni bilo obveščenih o tej prireditvi. Častna dolžnost nam je, da se zahvalimo vsem igralcem za ves trud na doseženem moralnem, če že ne gmotnem uspehu. Vsi igralci brez izjeme so se dobro uživali v svoje vloge. Peštovka v osebi s. Nade Ferlinčeve je prevladovala skozi vso igro. Pokazala je mnogo resne volje in veselja do odrskega udejstvovanja. Pešta, br. Dobovišek, je podal tip pravega udobneža; njegovim kretnjam je odgovarjalo občinstvo z gromkim smehom. Kot dobra igralka se je pokazala Zuska, s. Vanda Brinarjeva; rešila je svojo vlogo nad vse pričakovanje častno. Alk je prekosil samega sebe. Tako v kretnjah kakor v besedi je bil na mestu; igral je to vlogo zaslužni br. Berec. Zaposlavljati ne smemo tudi ostalih igralcev, ki so se potrudili, da so podali svoje vloge v popolno zadovoljnost občinstva. — V nedeljo 18. t. m. je priredila tukajšnja šola otroško igro »Desetnik in sirotica«. Naši malčki so privabili v dvorano vse, kar leze in gre. Igra je potekla v popolno zadovoljstvo roditeljev in ostalih posetnikov. Nobeno oko ni ostalo suho nad usodo »Desetnika«. Ako sodimo po obsežnem obisku, je prišla blagajna v polnem obsegu na svoj račun. Čisti dobiček prireditve je namenjen nakupu šolskih knjig revnim otrokom. — Živahno je sedaj življenje v telovadnici, ki je bila doslej zaradi gledališkega prenosnega odra pretesna. Odr je odstranjen iz telovadnice, ki zopet ustreza svojemu telesnovzgojnemu namenu v vseh ozirih razen zdravstvenih. Če že ni mogoče iz gmotnih ozirih imeti skrajne snage v telovadnici, kjer dihaajo pljuča s podvojeno silo, naj zahteva prednjaški zbor od posameznih telovadnih oddelkov, da vsak po svoji telovadbi osnaži in očisti telovadnico, tako da bo sledeči oddelek telovadil v čisti telovadnici. Prosimo g. Habjana, lastnika sokolske dvorane, da preuredi dvorano. Nujno potrebno je prebeliti stene telovadnice, iz katerih puhti nezdrav duh, sicer bomo primorani iz zdravstvenih ozirov telovadbo kakor slične prireditve popolnoma ukiniti. Zaenkrat naj bi se v telovadnici namazala tla s prašnim oljem, da se

Soteščan:

Grob ljubezni

Povest iz vaškega življenja

(Dalje.)

«Živega niste marali, a mrtev se vam smili... Ali vas je genila smrt ali strah pred kaznijo? Najbrž oboje.»

«Vest, vest, ta ne miruje...»

«Ako niste krivi, čemu se bojite? Zdaj bi se radi otresli in dvignili oči proti nebu...»

«Dovolj, midva sva opravila», mu je obrnil hrbet. «Več se ne maram ukvarjati s takim človekom...»

«Nisva še končala», je stopil predenj. «Kaj pa obljuba?»

«Kakšna?» je osupnil.

«Minko ste mi obljubili in doto...»

«Pusti jo v miru, saj veš, kaj si napravil...»

«Zato pa zahtevam. Prej se je upirala, zdaj se bo morala ukloniti...»

«Vem, da rajši umrje...»

«Kje pa je vaša volja, vaša odločnost?»

«Siliti je ne morem, pa tudi nočem...»

«Obljubili ste mi jo, ako razderem poroko...»

Nisem še pozabil...»

«Mislil sem, da ju boš drugače razdvojil. Uboja ne odobravam...»

«Kakor hočete. Ampak kesali se boste vse življenje...»

Jernej je napravil prav resen obraz in hotel oditi. Tavželj ga je ujel za roko ter ga je siloma pridržal.

«Počakaj, da sepomeniva!»

«Izpolnite obljubo ali pa...» mu je ponovno zapretil.

«Kako?» mu je omagovala volja. «Siliti je ne morem, dovolj je stara in razumna...»

«Strahujte jo kakor nekdanj. Ali ste pozabili?»

«Tiste moči nimam več, tiste sile...»

«Obžalujem. A posledice bodo strašne...»

«Ali boš pljunil v svojo skledo?»

«Obesijo naj me. Saj mi ni za življenje.»

Starec je omagal pred človekom, iz katerega je govorila propalost. «Ali boš pa mogel ogreti srce, v katerem je pravkar ugasnila ljubezen?» je poskusil, da bi ga omečil in pridobil.

«Brez vas ne bom ničesar dosegel», ga je zavrnil.

«Pomagaj ti bom, kolikor bom mogel. Hvalil te bom in zagovarjal...»

«S silo morate nastopiti...»

«Nikdar, prijatelj! Dovolj hudega je že rodilo sovrašтво. Ne bom se več prepiral, slovesno sem obljubil.»

«Pa bodite pripravljeni... Prej bom še poskusil sam — z lepo in z grdo besedo. V nekaj mesecih mora biti ali ženitovanje ali pa naj izve oblastvo, kdo je kriv uboja.»

«Jernej!» Tavželj se je ponosno ustrašil groženj, ki seveda niso bile resne. Brezsrčnik je hotel samo izsiliti zakon — hčer in bogato doto.

«Pogajal se ne bom», mu je zavrnil prošnjo. «Izrekel sem zadnjo besedo.»

«Pa napravi zopet kakšno neumnost», ga je opozoril. «Saj veš, da bom storil vse, kar je v moji moči...»

«Drugo vam tudi ne kaže», se mu je posmehnil. «Zahtevam samo to, kar ste mi obljubili, ako preprečim...»

«Lahko noč, Jernej! Bova že naredila.»

Poslovala sta se in odšla po svojih potih. Tavžlju se je studilo Jernejevo obnašanje, šele zdaj je spoznal njegovo zlobnost. Tak človek je rojen za zločine, njegovo sree je pokvarjeno do zadnjega utripa. Ni mu naročil uboja, a zdaj mu ga nesramno podtika. Tako ga bo izkoriščal in izmzgaval, pa se ne bo mogel braniti.

Ni ni mlademu izprijencu bolj ugajalo nego sosedova bojazljivost. «Okrog prsta ga bom ovil», ga je prešinjalo vražje zadovoljstvo. «Ugoditi bo moral moji zadnji zahtevi. Do smrti bo moj suženj z vsem premoženjem.»

Delal je previdno in zahrbtno. Bal se je sosedov, ki so še vedno pazili nanj. Nikjer ni imel prijatelja, v nobeno družbo ni zahajal. Zdelo se mu je, da ga nihče ne mara.

Preziranju in samotarstvu pa se je polagoma privadil. Prevzel ga je ponos, da je zakril zločin kot spreten hudodelec. Nihče mu ne more blizu, vsakdo se boji namigniti na sterjeno dejanje. Rad bi koga izzval in spravil pred sodišče, da bi ponovno opral svojo čast in svoje poštenje.

Doslej se je ogibal ljudi, zdaj pa se jim je začel izzivalno nastavljal. Pa naj mu kdo kaj reče, bo že bridko občutil! Nikdo mu ni mogel videti v srce, kjer se je zvijala ostudna kača. Samo Tavželj je vedel vse, a je moral molčati.

Minka je strahoma opazila, da jo hudobnež zopet zalezuje. Večkrat jo je že srečal ali došel, dočim je imela nekaj časa po Albinovi smrti mir pred njegovim nasilstvom. Kadar ga je zagledala, je vztrepetala; rajši je videla zver kakor njega, ki ji je napravil toliko bridkosti.

ne bo dvigal prah pod strop. Dne 22. t. m. nas je posetil v telovadnici br. Burja, župni prednjak. Na lep in razumljiv način nam je pokazal pravilno izvajanje prostih vaj za beograjski zlet, za katerega se je prijavilo iz našega društva 28 članov, oziroma članic, med temi 12 telovadcev, kar je lepo število za naše skromne razmere. — Naš trg dobiva na zunan vsak dan lepše lice. G. Habjan je prebelil vse notranje gostilniške prostore in zunanji del hiše. Ze v preteklem letu si je nabavil petrolejskoplinske luči, do 1000 sveč močne. Te luči razsvetljujejo prostore tako kakor električna luč, na katero bo treba končno le začeti misliti. V tem oziru prednjači že marsikatera gorska vasica v Sloveniji našemu trgu, ki velja upravičeno zaradi svojega izredno milega podnebja za zdravilišče, kar izpričujejo vsakoletni letoviščarji, ki se na poti v Rogaško Slatino prav radi ustavljajo med nami. Tukajšnji odvetnik dr. Rupnik si je dal postaviti okoli svoje hiše, ki leži na najlepšem prostoru blizu kolodvora, prav lično železno ograjo. Brez dvoma je ta ograja olepšala prvi oni del trga, ki tuju pri izstopu iz vlaka prvi pade v oči. G. Ciglenečki je lepo preuredil svojo brivnico. Poleg oddelka za moške je napravil tudi damski brivski salon. Vhod v brivnico je dal napraviti s Kolodvorske ulice. — Društvo «Procvit» pridno dovažja material za bodoče kopališče. Dalo je napraviti tudi pehotno pot s kolodvora mimo hiše dr. Rupnika proti trgovini Ferda Pustka. Zelimo, da prevzame graščino Jelšingrad, ki ima s svojo divno gozdno okolico vse pogoje za zdravilišče, kakšna zdraviliška družba v svojo last.

GOSPODARSTVO

PROTI NEZANESLJIVIM PRIPOMOČKOM.

V zadnjem času se je po časopisju priporočalo »cepljenje« semena, ki naj nadomesti gnojenje. V dotičnem dopisu, s katerim se dela propaganda za cepivo »inokulin«, je rečeno, da se dajo s tem sredstvom nadomeščati dušičnata umetna gnojila, in sicer veliko ceneje. Za 1 ha je treba na primer za 500 do 600 Din čilskega solitra, dočim zadostujeta za 1 ha samo dve dozi »inokulina«,

ki staneta skupaj samo 280 Din. Dalje pišejo listi, da je to sredstvo priporočeno od najbolj priznanih znanstvenikov. Po teh nazorih naj bi postalo gnojenje z dragimi dušičnatimi gnojili sploh nepotrebno!

Taka reklama za »inokulin« ne pomeni nič drugega kakor izvabljanje denarja iz žepov naših kmetovalcev, ki že itak težko dihaajo pod pezo današnjih bremen. Pri tako mamljivi propagandi je še dobro, da so naši kmetovalci nezaupni in da ne nasedajo na vsake limanice.

Ako bi bilo cepljenje semen s takimi sredstvi res tako uspešno, potem bi kmetijski strokovnjaki, katerih je v Ljubljani že cela vrsta, gotovo nastopili in bi priporočali to novo sredstvo. Toda o tem vprašanju se še previdno molči, ker ni še dosti preizkušeno in ni še zrelo za javnost.

Vsa ta sredstva, kakor nitragin, azotogen, inokulin, se do sedaj še niso tako obnesla, da bi jih lahko s mirno vestjo postavili ob stran čilskega solitra, kakor delajo to današnji prodajalci v svoje reklamne svrhe. Pustimo o tem besedo našim strokovnjakom! Ti pravijo, da je učinkovanje takih sredstev zelo negotovo in odvisno od raznih pogojev, od kakovosti zemlje, dosedanjega gnojenja, in da jih je sploh težko primerjati z učinkovanjem dušičnatih umetnih gnojil.

Ako bi bilo to vprašanje tako enostavno, kakor si ga predstavljajo nevedski prodajalci, potem bi bilo to sredstvo že povsod razširjeno in bi tudi strokovnjaki kaj več o tem pisali. Tako pa vse molči. Tudi to nič ne pomaga, da je univerzitetni profesor preizkušal tako cepljenje pri ječmenu in ovsu ter dosegel za 50 odstotkov večje pridelke. Taki poskusi, ki se izvajajo v loncih, še zmeraj niso odločilni za uporabo zunaj na prostem in za široko prakso.

Dosedanji poskusi se pri nas še niso opanesli. Kmetijska družba je pred par leti delala poskuse z nitraginom in azotogenom, toda brez izdatnega uspeha. Naša obdelana zemlja ima dušik nabirajoče bakterije »e« v sebi, tako da jih ne kaže še posebej dodajati. V splošnem je uspeh s takim cepljenjem tako nezanesljiv, da je treba na primerjih mestih šele dognati, koliko veljajo taka sredstva za našo zemljo in če so dobičkanosna ali ne. Pri nas bi utegnile imeti take dušik nabirajoče bakterije še največ pomena na noviščih,

tedaj na zemlji, kateri manjka bakterij. Odločilna sodba o tem pa pripada našim poklicnim strokovnjakom, ki se bodo za stvar gotovo zavzeli, kakor hitro bo godna.

POBIJANJE HROŠČJE ZALEGE.

Pod tem naslovom je izšel v dnevnikih članek, v katerem se priporoča zatiranje hroščev s pomočjo neoljenega apnenega dušika. Pisec je mnenja, da leže samica jajčeca tik površja, tako da se dá ta zalega uspešno pokončati z apnenim dušikom, ki ga potrosimo v dovoljni množini po naših njivskih in drugih kulturah. V ta namen se priporoča, potrositi na 1 ha do 400 kg apnenega dušika in po preteku 12 dni zopet tako količino. S tem bi dosegli, da bi se uničila nežna jajčeca, ki jih znese samica v zemljo, pomešano z apnenim dušikom, ker bi prišla v stik z razjedljivim apnenim dušikom. Razen tega se lahko pokonča tudi nežno leglo samice. Tudi pri važnih kulturah, kakor so vinogradi, sadni vrtovi, hmeljišča, ki imajo odprto zemljo, se tako pobijanje lahko s pridom izvede. Stroški takega zatiranja z apnenim dušikom se pa razdelijo, kajti apneni dušik je obenem tudi izvrstno dušičnato gnojilo. Na ta način se pokonča bodoči hroščev rod, zemlja pa obogati z dušikom.

Predvsem je k temu naziranju pripomniti, da se je vsa stvar za letos prepozno sprožila, namreč v času, ko se je hrošč že pojavil in so njivski sadeži že tako odgnali, da bi bilo vsako trosenje neoljenega apnenega dušika naravnost nevarno za vso letino, ker bi z njim požgali vso posetev. Pomisliti je treba, da so bila žita že odrastla, travniška ruša pa v bujnem razvoju.

Drugič je pa vsa razlaga uničevanja jajčec in samičnega ligla vendarle malo pretirana, kajti v resnici je vsa stvar vendarle precej drugačna. Jajčec ne znese samica tik površja, ampak se zarije z njimi vsaj po 5 do 7 cm globoko in še bolj. Na ta način postane uspešno pokončavanje jajc precej dvomljive vrednosti.

Slednjič bi bili pa tudi stroški zatiranja previsoki. Po besedilu članka bi bilo potrebnih za 1 ha zemljišča dvakrat po 400 kg apnenega dušika, skupaj torej 800 kg, kar bi veljalo več kot 1600 Din na 1 ha. Pa tudi če vzamemo samo polovico, bi bili stroški previsoki in brez zadostnega jamstva za uspeh.

Najbolj se ga je bala, kadar je šla pozno iz cerkve. V samotnem gozdiču ni bilo žive duše, tukaj bi mu ne mogla uteči. Doma se mu lahko skrrije in na vasi izogne, v gozdu pa jo lahko prisili, da bo morala govoriti.

Slutnje so se ji izpolnile. Nekoč jo je čakal prav na mestu, kjer jo je pred letom iznenadil v razgovoru z Albinom. Kakor plaha srna se je hotela skriti v goščavo, a Jernej ji je zastavil pot med grmovje.

«Kaj hočeš?» je naposled obstala, ker mu ni mogla uiti.

«Nič», ji je sladko odvrnil. «Dolgo že nisva govorila.»

«Pusti me, midva sva se že o vsem domnila...»

«Eh, ne bodi vendar taka! Sosea sva, kaj bi se črtila...»

«Pojdi, Jernej! Dobro veš, kaj si storil... Moja rana se še ni zacelila...»

«Jaz ga nisem, Minka. Moja nedolžnost je jasno dokazana.»

«Pred svetom, toda Bog te bo obsodil.»

«Pazi, kaj mi očitáš! Ali boš dokazala?»

«Čemu me nadleguješ? Pa še nalašč si me počakal.»

«Boli me, ker me sovražiš. Ziviva v miru in prijateljstvu, kakor se spodobi sosedom. Kaj manglega sem se morda res pregrešil, kar mi odpusti in pozabi.»

«Pusti me! Zaradi mene ne boš trpel na onem svetu. Moli za Albina!»

«Minka, ne bodi vendar taka! Sprijazniva se, kar je bilo, je minulo...»

Dekle je zaihtelo: «Albina ni več, v najlepši mladosti je moral umreti...»

«Fantov je na izbiri», jo je skušal razvedriti. «Samica ne boš ostala...»

«Nehaj!» ga je pogledala s studom, vedela je, kam namiguje.

«Za teto ne boš doma. Oče hira in peša, pri vas se bo kmalu spremenilo...»

«Pusti me!» je odločno ponovila.

«Odpusti, ako sem te razžalil», se je potuhnil, dasi bi bil najrajši odločno nastopil. «Gozd res ni pripraven kraj za take pogovore, doma se bova pomenila...»

«Nikar se mi več ne prikaži.» — Mladenka si je oddahnila, ko se je Jernej naposled vendarle odstranil. Nič se ni poslovil, kar ji je dalo upanje, da jo bo pustil v miru, saj je lahko sprevidel, da ne bo ničesar opravil. Žal ji je bilo, da mu je sploh odgovarjala; tako bi mu bila očitno pokazala, kako ga prezira.

Zaradi srečanja z Jernejem je bila ves teden zamišljena in potrta. Tavželj je slutil, kaj se ji je primerilo, a ni je hotel vprašati, ker se je bal, da bi mu ne omenila Jerneja. Strah ga je bilo že njegovega imena, kaj šele, kadar se mu ni mogel izogniti.

Prav zaradi njega se je v nedeljo popoldne odpravil od doma. Mihec in Ančka sta odšla v cerkev k popoldanskemu opraviilu, Minka se je kratkočasila s šivanjem v senci na vrtu.

Stresla se je po vsem telesu, ko je stopil izza ogla Jernej, tiho kakor lisica, kadar zalezuje perutnino. Ako bi ga bila zapazila prej, bi mu bila ubežala. Zdaj pa je primorana ostati.

Dolgo je premišljal, kako bi jo nagovoril. Naposled ji je rekel: «Tako grdo me gledáš, da bi kar pobegnil...»

«Saj ti ne branim,» mu je zabrusila.

«Zdaj pa nalašč ne grem,» je rekel ter sedel v travo.

«Kakor hočeš.»

«Sama si doma, zato sem prišel na pomenek... Začniva tam, kjer sva zadnjič nehala...»

«Kje?» je vprašala brez zanimanja.

«No, tam, ko sem ti rekel, da boš morala skrbeti za bodočnost. Tudi meni ne kaže drugo — mladost bo odevetela...»

«Pa me ne misliš snubiti za nevesto, se je bridko nasmehnila. «Vsaj s tem mi prizanesi...»

«Prav zaradi tega sem vendar prišel... Govoriva pametno besedo...»

«Kaj boš z menoj, ubožico? Pogledj tjakaj, mu je pokazala znamenje. «Tam je grob moje ljubezni.»

Neprijetno je dirnila Jerneja ta odklonitev. Zakaj mu zopet omenja Albina? Prav zato, ker ga smatra za ubijalca. Po tej poti ne pride do njenega srca; najti bo moral bližnjico, ako hoče priti do smotra.

«Minka, Albina ni več,» se je delal žalostnega. «Morala ga boš pozabiti...»

«Nikoli, do zadnjega zdihljaja ne!»

«Žal mi je, kar se je zgodilo. Ne misli slabo o meni. Prišel sem te snubiti, toda ker me odklanjaš, ti bom dokazal nedolžnost.»

«Ti?» ga je pogledala zaničljivo.

«Jaz,» ji je odvrnil. «Pogledj mi v oči, ki se ne umaknejo nobenemu očitku.»

Dekle je povesilo obraz. Ni ga hotelo pogledati, ker ni pričakovalo resnice, ampak laž in prevvaro.

(Dalje prihodnjič.)

Iz navedenih razlogov je splošno zatiranje hroščje zalege s pomočjo neoljenega apnenega dušika izključeno, nemogoče pa tudi zaradi tega, ker se ne dá taka trošnja splošno in po vseh kulturah izvajati, kar bi se pa moralo zgoditi, če hočemo priti hroščji zalegi res do živega in s tem hrošča zatreti.

Tedenski tržni pregled

ZIVINA. Na zadnjem živinskem sejmu v Ljubljani so bile za kilogram žive teže naslednje cene: voli I. 10 do 10-25 Din, II. 9-50 Din, III. 8 Din; krava, debele, 5 do 7 Din, krave klobasariče 4 do 5 Din; teleta 14-50 do 15-50 Din. Prasci za rejo, 4 do 10 mesecev stari, so se prodajali po 250 do 400 Din. Cene se krepko drže.

ZITO. Na ljubljanski blagovni borzi so ponujali v ponedeljek (postavljeno na slovensko postajo; za 100 kg): pšenico, baško, po 242-50 do 257-50 Din; turščico, baško, za takojšnjo dobavo, po 135 do 137-50 Din; moko «0» po 400 do 405 Din. Cene čvrste.

LES. Na ljubljanski blagovni borzi so v ponedeljek notirali: smrekovi in jelovi hlodi I., II., monte 200 do 220 Din, brzojavni drogi iz istega lesa 240 do 250 Din, bukove deske-plohi, naravni, neobrobjeni, 450 do 500 Din, hrastovi hlodi I., II. 400 do 450 Din, bordonali 1300 do 1400 Din, železniški pragi, hrastovi, 53 do 56 Din. Bukovo ogle je notiralo za metrski stot 78 do 83 Din. Povpraševanje ni posebno veliko.

HMELJ. Spricho nepopoljnega stanja letošnjih hmeljskih nasadov po večini držav se še precej povprašuje po lanskem blagu, zlasti v Nemčiji.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v zadnjih dneh v valutah:

1 dolar za 56-20 do 56-40 Din;
dne 26. t. m. v devizah:
100 avstrijskih šilingov za 797-74 do 800-74 Din;
100 nemških mark za 1350-50 do 1353-50 Din;
100 madžarskih pengov za 988-37 do 991-37 Din;
100 italijanskih lir za 295-84 do 297-84 Din;
1 dolar za 56-45 do 56-65 Din;
100 francoskih frankov za 221-20 do 223-20 Din;
100 češkoslovaških kron za 167-60 do 168-40 Din.

Sejmi

1. junija: Mala gora.
2. junija: Rajhenburg, Motnik, Velenje.
3. junija: Rakičan.
4. junija: Veliki Cirknik, Žirovnica pri Logatecu, Slovenska Bistrica, Križevci pri Murski Soboti.
5. junija: Velike Lašče, Vesela gora.
6. junija: Prosenjakovci.
7. junija: Kapela pri Brezicah, Loški potok.

Kratke vesti

— **Gospodarski stroji in orodja** bodo razstavljeni v posebni skupini na letošnjem jubilejnim velesejmu v Ljubljani. Naši gospodarji bodo imeli tu najlepšo priliko, da si izberejo pluge, brane, kosilne stroje, mlatilnice, čistilnice, slajreznice, pluge za okopavanje in osipanje, traktorje, lokomobile, motorje in veliko število najrazličnejšega orodja. Tako obsežne razstave kmetijskih strojev, kakor bo na letošnjem velesejmu, še ni bilo v Ljubljani. Večina strojev bo v obratu, gnanih z lokomobilami, motorji in električnim tokom. Kmetovalce opozarjamo, da bodo razstavljeni na velesejmu tudi zvonovi, gasilsko orodje, jermenarski izdelki, verige, različni vozovi, kolesa, obleke, čevlji, sirarski izdelki, plemenska perutnina, domači zajci in drugo.

**Priporočajte in širite
„DOMOVINO“!**

DOMAČE NOVOSTI

OPOZORILO NAROČNIKOM!

V 15. številki «Domovine» smo prosili naročnike, da poravnajo naročnino po položnicah, ki smo jih razposlali meseca marca. Pretežna večina se je našemu vabilu odzvala, ostalo jih je pa vendar še precejšnje število, ki niso storili svoje dolžnosti. Te pozivamo še enkrat, naj ne odlašajo, nego nam pošljejo ono malo vsotico, kolikor stane «Domovina», ki je, kakor priznavajo naročniki sami, najboljši in najcenejši tednik. Upamo, da bo naš glas zalegel in da ne bo treba naših prijateljev in prijateljic ponovno pozivati k izpolnitvi njihove dolžnosti.

Kdor je položnico izgubil, naj piše na upravništvo po drugo.

Uprava «Domovine».

* **Opozorilo gasilnim društvom.** Jugoslovenska gasilska zveza opozarja gasilna društva, da se je kongresna pisarna preselila iz Krškega v Ljubljano in da je vse dopise za kongresni odbor in odseke tega odbora naslavljeni v bodoče na kongresni odbor Jugoslovenske gasilske zveze v Ljubljani, Krekov trg 10. Obenem opozarja vsa društva, ki se nameravajo udeležiti zveznega zleta v Laškem 8. in 9. junija, da takoj, najkasneje pa do 31. t. m., prijavijo gasilnemu društvu v Laškem točno število članov in čas prihoda, tako da bo moglo to društvo še pravočasno razposlati legitimacije, na podlagi katerih je dovoljena polovična vožnja. Člani, ki pri odhodni postaji ne bodo predložili legitimacije, ne bodo imeli ugodnosti polovične vožnje, zato naj društva ne odlagajo s prijavi.

* **Vinarski kongres in občni zbor Vinarskega društva za Dravsko banovino v Mariboru** bo danes v Ljutomeru. Dnevni red tega kongresa bo zelo zanimiv. Uredile se bodo na tem kongresu glavne zadeve Vinarskega društva in podružnic, ki so važne za razvoj našega vinarstva, razen tega bodo poročali g. inž. Ivo Zupanič o pridelovanju kvalitetnih vin, g. Joško Glaser o stanovskih vprašanjih in g. Lovro Petovar o novem vsedržavnem vinarskem kongresu v Beogradu.

* **Šestnajst let belokrajinske železnice.** V nedeljo 25. t. m. je poteklo 16 let, odkar je bila slovesno otvorjena belokrajinska železnica. Z načrti te železnice se je bavilo dolga leta pred vojno mnogo narodnih gospodarjev, tehnikov in politikov, dokler se ni zadeva uresničila in se je 25. maja leta 1914. izročila prometu ta železnica, ki je belokrajinsko gospodarstvo močno dvignila.

* **Največja razstava poljedelskih strojev in orodja.** Letošnja razstava strojev ob priliki ljubljanskega velesejma od 29. maja do 9. junija bo dosedanje še znatno prekosila. Razstavljeni bodo vsakovrstni stroji, od preprostega do najbolj dragega in za vse vrste gospodarstva. Nudena bo velika izbira poljedelskega orodja in strojev za mlekarstvo. Večina strojev, ki bodo obsegali približno 2000 m² razstavnega prostora v obratu. Razstave se udeležijo domače tvrdke in one iz inozemstva, zlasti Češkoslovaške, Avstrije, Nemčije, Ogrske, Francije, Amerike, Švedske, Danske. Poljedelske stroje razstavi 12 tvrdk, razno poljedelsko orodje 16 tvrdk, male bencinske motorje za pogon strojev 3 tvrdke, stroje za mlekarstvo 4 tvrdke. Vsak imetnik velesejemske legitimacije, ki stane 30 Din, ima pravico do polovične vožnje po železnici. Naročite legitimacije pri razprodajalcih ali direktno pri velesejemskem uradu v Ljubljani. Dopisnica zadoštuje. Zamorete pa kupiti tudi navadno vstopnico za enkratni vstop po 10 Din. Kmetovalce opozarjamo, da bodo razstavljeni na velesejmu najrazličnejši predmeti. Naj omenimo samo še zvonove, gasilno orodje, jermenarske izdelke, verige, različne vozove, bicikle, obleke, čevlje, sirarske izdelke, plemensko perutnino, domače zajce itd.

* **Važno za vinogradnike.** Mnogim kmetovalcem ni znano, da je po zakonu o obnavljanju in pospeševanju vinogradništva razmnoževanje samorodnic (šmarnice itd.) zabranjeno. Ker so do-

ločene stroge kazni proti kršiteljem teh odredb, naj kmetovalci nanovo ne sadijo šmarnice, ki je tudi obdavčena z banovinsko takso na samorodnice. Obstoječa šmarnica v izrazitih vinogradnih legah naj se precepi v zelenem stanju, v vseh drugih položajih pa naj se iztrebi in naj se nadomesti z drugimi kulturami, zlasti s sadnim drevjem.

* **Lesne trgovce in gozdne posestnike v kranjskem srezu** opozarja tamošnje sresko načelnštvo, naj ne puste ležati v gozdih, ob cestah in na skladiščih neolupljenih hlodov, drogov in vrhačev, ker je s tem združena nevarnost, da se zaradi v njih lubadar. Ti nedostatki se morajo odstraniti do 15. junija, ker bodo sicer lastniki takega lesa strogo kaznovani.

* **Obiskovalcem Ljubljanskega velesejma.** Uprava Ljubljanskega velesejma je tudi letos izdala permanentne legitimacije po 30 dinarjev. Z njimi je združena udobnost polovične vožnje pri potovanju na velesejem in na povratku. Pri odhodni postaji je treba kupiti cel vozni listek in istočasno dati žigosati legitimacijo. Velesejem obisk potrdi, nakar se dá pri povratku žigosati pri postajni blagajni v Ljubljani legitimacija, vozni listek pa velja potem za brezplačno vožnjo nazaj. Zato pri dohodu v Ljubljano ne oddajte voznega listka postajnemu vratarju, ampak ga dobro shranite. Legitimacija mora biti od imetnika svojeručno podpisana. Legitimacije se dobivajo v vseh večjih krajih po vsej državi, naroče se pa lahko z dopisnico tudi pri velesejemskem uradu.

* **Avtomobilska nesreča pri Grosupljem.** Iz Zagreba sta se pred nekaj dnevi z avtom vozila proti Ljubljani zastopnik zagrebškega urada za kalijevo gnojenje g. Konrad Pučnik in tvrdkin šofer Mato Štampanja. Avto je vodil Pučnik sam, dočim je šofer sedel ob njegovi strani. Pri vasi Blatu kraj Grosuplja pa se je zgodila nesreča. Na tamošnjem ostrem ovinku Pučnik ni mogel obvladati krmila in avto je v naglem poletu zavil na njivo, kjer se je prevrnil. Štampanja je pod avtom obležal nezavesten z zlomljenima nogama, dočim se je Pučniku roka izpačnila v ramenu. Na kraj nesreče je kmalu prihitel grosupeljski zdravnik, ki je ponesrečencema nudil prvo pomoč, nakar je bila pozvana na pomoč ljubljanska reševalna postaja, ki je ranjenca odpeljala v bolnico.

* **Štorkla na kolodvoru.** Iz Stražgonjcev se je pripeljala te dni mlada kmetica na postajo na Pragerskem, da bi se odpeljala v mariborsko porodnišnico. Še preden je mogla stopiti v vlak, je postalo ženski slabo. Med potniki je nastala kmalu splošna zmeda. Zmešnjavo je opazil tudi kolodvorski restavrater Majcen, ki je takoj odredil prenos kmetice v svojo hišo. Ze čez nekaj minut je mlada žena darovala življenje zdravemu in čvrstemu dečku. Gospod restavrater je pa pripravil mladi poročni še novo presenečenje. Z veseljem je ugodil prošnji za botra in je kumoval najmanjšemu Pragerčanu.

* **Po srečnem naključju se je rešil.** Po čudnem naključju je nedavno ušel smrti filmski fotograf v Hollywoodu v Kaliforniji (Amerika), Slovenec Josip Žnideršič. V Hollywoodu sta se pred par dnevi dvignili v zrak dve letali z 20 filmskimi fotografi, da fotografirajo mesto in okolico. V zadnjem trenutku pa je Žnideršič, kakor v zli slutnji, odskočil spet iz letala na tla. Obe letali sta se medtem dvignili visoko v zrak, kjer pa sta nenadoma trčili drugo ob drugo. Naslednji trenutek sta se letali prekopicnili in padli v morje, kjer je utonilo vseh 20 oseb. Rešen je bil le Žnideršič, ki je opazoval grozni prizor z obale.

* **Smrtna nesreča rojaka v Ameriki.** V Lyonsu v Ameriki se je smrtno ponesrečil rojak Albert Potokar, visokošolec, 26 let star, sin Martina in Tereze, rojene Prahove, iz Krške vasi ob Krki. Pokojnik je obiskoval vseučilišče in je bil zaposlen v neki tvornici, da si poboljša svoje gmetno stanje. Vračajoč se ponoči iz službe domov, se je z avtom zaletel v nasproti prihajajoč avto in bil zaradi udarca na mestu mrtev. Naj bo rojaku lahka tuja zemlja.

* **Nezgodl.** Na cesti na Brezje pri Mariboru je v četrtek 55letna zasebnica Marija Mikenauer s Pobrežja padla tako nesrečno, da si je zlomila levo nogo pod kolonom. V Poljčanah je padla z lestve 39letna posestnica Marija Pirš in si pri tem zlomila desno nogo v kolku. Obe ponesrečenki so prepelejali v splošno bolnico v Mariboru.

* **Zvonovi na letošnjem Ljubljanskem velesejmu,** ki bo trajal od danes do 9. junija. Lepo ubrani zvonovi, uliti od Strojnih tovarn in livarn v Ljubljani, bodo tudi letos peli svojo kovinsko pesem na velesejmu. Na to posebnost opozarjamo naše podeželsko ljudstvo.

* **Požar v delavski baraki.** Te dni je pričela goriti baraka na sokolskem telovadišču na Jesenicah, v kateri prenočujejo delavci, ki dovršujejo Sokolski dom. Delavci so si zjutraj skuhalo zajtrk ter odšli na delo, ne da bi pogasili ogenj, ki je prešel na barako in jo vpepelil. Delavcem je zgorela vsa obleka, poleg tega pa Francu Lašu 700 Din in Stanku Špiku okrog 500 Din prihrankov. Celotna škoda, ki jo je napravil požar, se ceni na okroglo 6000 Din.

* **Neznano kam je izginila** 17. t. m. 50letna Uršula Jakše iz Vrtače, občina Semič. Odšla je od doma bosa in oblečena v temno obleko. Postave je srednje in ima kostanjeve lase. Če kdo kaj ve o njej, naj to sporoči semiški občini. Stroški se povrnejo.

* **Nadloga kobilic** povzroča prebivalstvu Hercegovine in sosednih pokrajin Črne gore velike preglavice. Težave so tem večje, ker je ozemlje hribovito, a prebivalstvo ne razpolaga z zadostno množino sredstev, da bi lahko uspešno vršilo uničevanje. Ponekod kopljejo globoke jarke, v katere nato naletijo celi roji kobilic, ki jih kmetje hitro zagrnejo z zemljo.

* **Dve hudi nesreči v Trbovljah.** Pri posestniku Kmetu je 30letni Jurij Pušnik, doma iz Tolstega vrha pri Konjicah, stopil v službo kot hlapec. Službo je dobil pri borzi dela. Drugi dan dopoldne je novi hlapec vozil opeko s Polaja na Pelkovo stavbišče. Cesta s Polaja proti Vodom je zelo strma in hlapec seveda še ni poznal ozemlja. Ko je prišel s težko naloženim vozom do klanca, je prepozno začel zavirati. Voz se je premikal že s precejšnjo brzino navzdol in nesreča je hotela, da je hlapec pritisnil k plotu s tako silo, da je s stisnjenim prsnim košem na mestu obležal mrtev. Voz pa je zdrčal po strmini in so se kmalu splašili tudi konji. Pri Pravdičevi gostilni namreč popravljajo cesto, ki je razkopana. Voz je pridiral do tega mesta in delavec, ki je bil zaposlen pri popraviljanju, se je v poslednjem trenutku komaj še umaknil. Pri razkopu se je voz ustavil in en konj si je tu zelo močno poškodoval nogo. — Prav občutna nesreča se je tudi primerila na trboveljskem sokolskem telovadišču. Večal se je naraščaj. Deca, ki je tudi imela telovadbo, je z zanimanjem opazovala naraščajeve vežbe v metanju krogle. V trenutku, ko je šel vaditelj naraščaja iskat manjšo kroglo, je 16letni Jerina, ki ni član Sokola in je le od strani gledal telovadbo, zagrabil 7 kg težko železno kroglo in jo slepo vrge. Nesrečno naključje pa je hotelo, da je v istem trenutku skočil preko igrišča 7letni naraščajnik Duško, edini sinček trgovca Požuna. Krogla ga je oplazila po glavi in fantek je bil takoj ves oblit s krvjo. Nemudoma so ga odnesli v rudniško bolnico, kjer mu je zdravnik dr. Cizelj nudil prvo pomoč in odredil prevoz v Ljubljano. Želimo iz srca, da bi poškodba ne bila prenevarna in da bi ljubki Sokolič kmalu okreval.

* **Pobegle deklet.** Pred nekaj dnevi je neznano-kam pobegnila od svojega očeta na Galjevi v Ljubljani 21letna Ivana Zorčeva, ki je odnesla s seboj tudi osem mesecev staro nezakonsko hčerko Slavko. Zorčeva ima kostanjeve, pristrižene lase in je oblečena v siv plašč.

* **Nesreča pri podiranju dreves.** V Spodnjem Gašteraju so podirali drevesa. Zaradi nespornostu med zaposlenimi delavci je prišel 50letni viničar Josip Mihalič preblizu drevesa, ki je začelo nenadoma padati v nezaželjeno smer. Mihalič je drevo zlomilo desno nogo pod kolonom. Odpeljali so ga v bolnico.

* **Majhen požar v Gaberju.** V ponedeljek ponoči je prišel nekoliko vinjen domov v Gaberje pri Celju Anton Gorjanc. S seboj je prinesel tudi harmoniko, ki jo je odložil na stol poleg postelje. Nato pa je odšel na prosto ter spremil nekega svojega znanca, delavca v cinkarni, na delo. Ko se je zjutraj vrnil domov, je prestrašen opazil, da je vsa soba v dimu in ognju. S pomočjo bratov in sester je požar kmalu pogasil, vendar pa je škoda znatna. Zgorela mu je tudi harmonika.

* **Huda nesreča.** Hlapec kočevskega lesnega trgovca g. Pelca je pred kratkim nalagal težke hlode na cesti med Gotenico in Kočevsko reko. Ko jih je naložil že poln voz, je vzel verigo, da bi jih zvezal. V tistem hipu se je nekaj hlobov zvalilo z voza in podkopalo pod seboj nesrečnega delavca. Tam je ležal v popolni nezavedi dolgo časa, dokler nista privozila mimo dva pomočnika kočevskega mesarja g. Morscherja, ki sta opazila nesrečo. Izvlekla sta ponesrečenca izpod hlobov. Nezvestnega in nevarno poškodovanega hlapca so odpeljali domov.

* **Smrt pod vozom.** Golobovi na Borovaku pri Dolah so spravljali iz gozda steljo. Medtem, ko so bili domači zaposleni z grabljenjem in nakladanjem rese in listja, je sin France s svojo sestro vozil domov, pri volih pa je pomagal še najmlajši brat šolar. Pot je ponekod zelo strma. Vola sta le s težavo speljala poln voz v strmino. Na ilovnatih tleh pa je voz zdrsnil preko cestnega roba. France in njegova sestra, ki sta potiskala voz na spodnji strani, nista mogla več odskočiti od nagibajočega se voza, ki ju je pokopal pod seboj. Mali dečko, ki je imel opravka pri volih in videl nesrečo brata in sestre, je tekel po domače, ki so privzdignili voz. Dekle so dvignili nezvestno, vendar le lahko poškodovano. Bratu Francu pa je lesen kol, pritrjen na vozu, pri padcu zadal na senu smrtnevarno rano. Težki voz ga je stisnil preko prsi in mu potlačil prsni koš. Poškodbe so bile smrtonosne. Le za hip se je zavedel, potem pa se ni več prebudil. Golobova družina je premožna in v vsem okolišju na dobrem glasu. Zalostna smrt 17letnega mladeniča, ki so ga pokopali na domačem pokopališču, je zbudila povsod globoko sočutje.

* **V Savinji utonil.** Posestnik Pošebal s St. Lovrenca pri Preboldu in njegov 17letni sin sta se hotela z vozom, v katerega je bil vprežen par konj, prepeljati čez Savinjo kar po vodi. Zašla pa sta v globino in v deroče valove, ki so posestnika Pošebala odnesli. Pri regulaciji Savinje zaposleni delavci so prihiteli na pomoč, a staremu Pošebalu niso mogli več pomagati. Tudi fantu, ki se je držal konj, je že trda predla. Delavci so mu klicali, kod naj se obrača, in fantu se je res posrečilo obrniti konje proti bregu, kjer so mu že prišli delavci na pomoč ter ga rešili. Truplo starega Pošebala je odnesla voda dalje in ga brzokone še niso našli.

* **Orožnik ustrelil fanta.** V vasi Ločni pri Novem mestu je v nedeljo ponoči naletel na dopustu se nahajajoči orožniški podnadrednik Alojzij Šrem na gručo fantov. Kakor se govori, so ga fantje napadli, na kar je Šrem v samoobrambi streljal ter smrtonovarno zadel v trebuh uslužbenca mestne občine Jožeta Kukmana, doma iz Lešnice. Ranjenca so nemudoma odpeljali v kandijsko bolnico, kjer so ga operirali, kljub temu pa je Kukman podlegel poškodbam. V zadevo so vpleteni 27letni Ivan Krašovec, uslužbenec valjčnega mlina v Mačkovcu, ki ga je tudi zadela ena krogla, in sicer nad levim očesom, dalje 27letni Ivan Dragan iz St. Petra ter pokojnikov brat Ivan Kukman. Uvedena preiskava bo dognala, kako in zakaj se je razvil pretep.

* **Huda poškodba.** 81letni Janez Tegel iz Podpeči, ki je navzlic visoki starosti še vedno pri močeh, se je prejšnji teden odpravil v kamnolom v Podpeči in navrtal s svedrom veliko skalo. Sredi dela pa mu je naenkrat sveder izpodletel in ga hudo ranil na treh krajih na desni strani vratu. Pri tem je padel tudi s skale na tla in mu je jela teči iz ust in vratu kri. Ponesrečenega Tegelna so takoj naložili na voz in ga odpeljali v ljubljansko bolnico.

* **Sirovež z nožem v Stranjah.** V gostilno Bodlajev v Stranjah je prišel predzadnjo nedeljo popoldne Janez Koželj iz Županjih njiv z ženo. V gostilni je bilo prav živahno, ko je naenkrat prišel v sobo Alojzij Vidmar iz Godiča in zavpil: »Kdo me je udaril?« Ker je bil možak precej vinjen, se gostje zanj niso zmenili. Trenutek po prej se je prekucnil v veži in se nekoliko opraskal. Pijani razgrajač pa je izzival dalje in iskal prepira. Janez Koželj se je čez čas odstranil iz gostilne in ko se je vračal, ga je iz zasede naskočil Alojzij Vidmar ter mu z nožem zadal močan sunek v črevesno kost. Presenečeni Koželj je zavpil nad Vidmarjem, kaj mu je storil, da ga je sunil. Močno vinjeni Vidmar mu je za odgovor zadal še tri vbodljaje, in sicer v levo bedro dva, v desno pa enega. Močno krvavečega Koželja je posestnik Urh iz Stranj takoj odpeljal v Kamnik k zdravniku dr. Matjašiču, ki je ranjenca obvezal in ga oddal v domačo oskrbo. Sirovega pretepača Vidmarja so zaprli.

* **Samomorilka.** V Gaberju se je zastrupila 34letna delavčeva žena Pavla Lampretova v nastopu duševne zmedenosti. Bila je prepeljana v celjsko bolnico, kjer so ji izprali želodec. Lampretova je izpila večjo količino nekega sredstva za pokončevanje moljev, pomešanega z žvepleno kislino in je kljub vsem naporom, da bi jo ohranili pri življenju, umrla.

* **Nevarni vlomilci pod ključem.** Po Dravski dolini od Maribora do Ruš so že nad leto dni strašili nevarni vlomilci. Vlamljali so v trgovine, urade, kleti, shrambe za meso ter imeli povsod več ali manj sreče. Za ukradene predmete so imeli svoje odjemalce in tako se pri osumljencih ni moglo nič najti. Postali so že pravi strah Dravske doline, zlasti Ruš. Toda pred kratkim se je ruškemu agilnemu orožništvu s komandirjem g. Josipom Gornjakom posrečilo odkriti drzne vlomilce in odjemalce ter jih spraviti na varno.

* **Zeno je ustrelil.** V zgodnjih jutranjih urah se je v ponedeljek odigrala v Prečni ulici št. 2 v Ljubljani strašna rodbinska žaloigra. Magistratni sluga Josip Jontes, po rodu iz St. Janža na Dolenjskem, je kmalu zjutraj vstal in ko ga je žena Marjeta vprašala, zakaj je že pokoncu, je Jontes prijel za revolver ter jo enostavno ustrelil. Ko je hčerka Angela hotela planiti iz postelje, je obstrelil še njo, na kar je očetu odvzel revolver starejši sin France, dočim je mlajši, Lojze, odhitel na reševalno postajo. Zena Marjeta, stara 56 let, je prepeljana v bolnico, ranam kmalu podlegla. Stanje hčerke Angele je zelo resno. Glavni povod strašnega dejanja Jontesovega so bile skrbi za prehrano družine, saj je samo on služil od vse družine. Te skrbi so ga tako mešale, da ni izključeno, da je storil ta strašni zločin v duševni zmedenosti. Nesrečnega Jontesa so aretirali in izročili v zapore deželnega sodišča.

* **Žrtev pijanske podivjanosti.** Pri gostilničarju Drakslerju v vasi Gradišče pri St. Lovrencu na Dolenjskem je nastal med vinjenimi fanti prepir. Ko so jih ostali gostje in domači Drakslerjevi razdvojili in pomirili, je en vročerkvež stekel ven po sekiro, ki pa so mu jo k sreči takoj strgali iz rok ter spravili razgrajača ven. Nenadoma pa je Franc Smole začel zatrevati, da je bil napad s sekiro namenjen njemu, stekel nato ven, pograbil za hišo sloneči sadni tolkač ter začel mahati okrog sebe. Pred podivjancem je vse zbežalo. Le kočarski sin Slavko Cilenšek iz Kamenega vrha se mu ni mogel pravočasno umekniti. Tega je Smole udaril po glavi, da se je nesrečnik s prebito lobanjo zgrudil na tla. Cilenška so z vlakom prepeljali v ljubljansko bolnico, a Franca Smoleta so orožniki od Sv. Križa aretirali.

* **Truplo novorojenčka** so potegnili iz Mure delavci pri murski regulaciji v občini Konjšču. Neznana brezsrčna mati je dete najbrže najprej usmrtila, potem pa vrgla v vodo. Novorojenček je imel razbito glavico.

* **Goseničja nadloga.** Letošnja mila zima je povzročila prekomeren razvoj raznih škodljivcev in zajedavcev, ki resno ogrožajo kulturne rastline. V slovenskobistriškem okolišju se je pojavila

zlasti na sadnem drevju izredna množina gosenic, ki so ponekod izžrle drevesa do golega. Vsi prizadeti naj bi se resno lotili zatiranja te opasne nadloge, ki utegne sicer oškodovati sadonosnike za več let v naprej.

*** Pojasnjena najdba trupla.** Blizu Cvištarjev pri Kočevju je bilo najdeno truplo Ivana Königa. Truplo je ležalo vso zimo od meseca oktobra v mali globeli. Sodna komisija je ugotovila, da se je König ponesrečil. Po legi trupla in po znakih na telesu se vidi, da je nesrečnik padel v temni noči, vračajoč se k sestri, ki je stanovala v Cvištarjih, na trebuh ob oster kamen, nato pa še z glavno zadlo ob navpik stoječo čer. Zaradi močnega udarca je gotovo omedlel in ker ni bilo pomoči, zavoljo tega umrl. Truplo ponesrečenega Königa so že pokopali. Zanimivo je dejstvo, da je truplo ležalo nedaleč od poti, po kateri so hodili dnevno ljudje in nihče ni ničesar opazil. Šele smrad je opozoril ljudi na to, da so začeli iskati po okolici in so odkrili mrtvo truplo nesrečnega Königa.

*** Grdo maščevanje.** Kakih sredstev maščevanja se nekateri poslužujejo, da oškodujejo svojega nasprotnika, kaže naslednji dogodek: Posestniki Amaliji Grosovi na Sv. Planini je neznan hudobnež udrl ponoči v hlev in biku narezal spolovilo. Žival je zaradi bolečin tulila tako, da je ženo prebudila. Žena je šla v hlev in opazila krvavečo žival, ki se je tiščala jasli in se tresla od bolečin. Lopovski dogodek, ki je bil izvršen gotovo iz maščevanja, je naznanila orožništvu.

*** Tatvina kolesa v Ščavnici.** Te dni se je gornjeradgonski veterinarski svetnik g. Franjo Lobnik podal s kolesom v občino Ščavnico zaradi cepljenja svinj. Sredi dopoldneva je prispel k posestniku N., kjer je imel opravka za kakih deset minut. Svoje zeleno pleskano kolo znamke «Styria» je prislomil k steni. Ko se je po končanem opravi hotel odpeljati s kolesom naprej, je opazil, da mu je med tem časom neznan tat kolo ukradel. Zadeva je bila prijavljena orožništvu.

*** Pri zapeki,** motnjah pri prebavi, grenčici v želodcu, krvnih navalih, glavobolu, splošni slabosti vzemita zjutraj na tešče kozarec «Franc Jožefove» grenčice. Po izkušnjah, nabranih na klinikah za notranje bolezni, je «Franc Jožefova» grenčica izvenredno dobrodelno odvajalno sredstvo. «Franc Jožefova» grenčica se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

*** Samo pet besed, gospa,** — velika čistilna moč, izdatnost in neškodljivost — so odlike dobrega mila. Poskusite zato takoj s pravim terpeninovim milom *Gazela*, ki ima vse te lastnosti v največji meri.

PREKMURSKI GLASNIK

Skupni pašniki

Dolnja Lendava v maju.

K zadnjemu članku pod tem naslovom navajamo še naslednje:

Pri zahtevi po razdelitvi skupnih pašnikov se zlasti poudarja

občutno pomanjkanje zemlje.

So posamezni primeri, da kaka veččlanska družina nima lastne zemlje, ima pa edino svoj delež v skupnem pašniku, ki ga iz že prej naštetih razlogov ne izkorišča. Izkoriščajo ga pač drugi, ki so gospodarsko bolj stoječi. Poudariti je treba, da se v tem primeru godi socialna krivica, ki se vidi neverjetna. Taki primeri niso osamljeni.

Posestnik in urbarijalni upravičenec, ki ima svoji dve kravici, nekaj agrarne zemlje ter nekaj lastnega posestva, rabi svojo živino za vprego. Rabi pa tudi gnoj in vse drugo, kar mu je potrebno pri obdelovanju zemlje, zaradi tega svoje živine ne more pasti. Vsakdo bo priznal pač prednost trditvi, da je lasten življenjski obstoj prvo in najvažnejše naravno načelo vsakega posameznika. Prvo je vsakdanji kruh in preživljanje lastne družine. Naš mali kmet potrebuje tedaj v prvi vrsti zemljo, ki je spričo goste obljudenosti

baš v dolnjem delu Prekmurja silno nedostaja. Tu naj omenim dejstvo, da je cena boljše zemlje v teh krajih silno visoka; za oral dajejo 20.000 in še več dinarjev. To dovolj jasno razsvetljuje in podpira zahtevo po parcelaciji skupnih pašnikov.

Nedostaja pa tudi travnikov. Kmet potrebuje pri živinoreji predvsem dobro suho krmo, posebno za živino, ki z njo dela. Živina, ki se samo pase, nikdar ni tako sposobna za vprego kakor ona, ki se krmi s suho krmo, pa tudi ni časa, da bi se taka živina pasla. Ali vzemimo: Prekmurci priženejo na sejme krasne bike, ki jih ni videti daleč naokrog po drugih sejmih. Ali se rede ti biki s pašo ali z dobro suho krmo? Že iz tega lahko z mirno vestjo izvajamo, da sloni naša živinoreja na dobri suhi klaji in ne na pašništvu.

Tu je treba zopet poudariti krivico, ki se godi onim pašniškim upravičencem, ki ne pasejo svoje živine. Njihov delež izkoriščajo drugi, sami pa v pomanjkanju krme morajo pomladiti krmo kupovati za drag denar, da prežive svojo živino. Količnik bi tedaj skupni pašniki na eni strani bili v korist živinoreji, so na drugi strani spričo pomanjkanja zemlje in travnikov v veliko oviro.

Vzorni, dobro oskrbovani planinski pašniki s svojo sočno pašo so dragocenost v narodnem gospodarstvu. Tu se lahko razvija mlekarstvo in drugo, kar daje kmetu lepe dohodke. Prekmurški pašniki pa ne nudijo niti zadostne niti dobre paše. V deževju je zemlja mehka in živina prebrozga svet, da uniči vso travo. V veliki poletni vročini pa trava naravnost zgori, da so same goletine. Pri tem je pa skupen svet še zanemarjen, neoskrbovan, poraščen, kar nam nudi žalostno sliko zapuščenega sveta v sredi cvetočih travnikov in pšeničnega polja.

Že iz teh v glavnih obrisih naštetih razlogov izhaja zaključek, da se morajo vsi prekmurški urbarijalni pašniki čimprej razparcelirati. Nujno pa je pristopiti k parcelaciji tam, kjer so interesi za parcelacijo zaprosili. V splošno korist narodnega gospodarstva je, da se zemlja izroči v kultiviranje lastniku, ki jo bo znal najbolje izkoristiti zase in za splošnost.

K otvoritvi Sokolskega doma v Murski Soboti

Murska Sobotica, v maju.

Če prideš te dni v metropolo Slovenske Krajin, v lepo Mursko Sobotico, opaziš v Benkovi ulici, kjer stoji nova velika stavba Sokolski dom, nenavadno živahno vrvenje; člani uprave Sokolskega društva prihajajo drug za drugim v novi dom in dajejo poslednja navodila pri ureditvi nove stavbe, ki bo na slovesen način izročena svojemu namenu v nedeljo 1. junija.

Vse se mrzlično pripravlja, da se dostojno sprejmejo številni odlični gosti, ki pridejo ta dan v Mursko Sobotico.

V počastitev tega našega praznika priredi Mariborska sokolska župa na ta dan delni župni zlet v Murski Soboti.

Je pa ta dan tudi res pomemben praznik za Mursko Sobotico, odnosno vse Prekmurje. Kdor ve, s kakšnim veseljem in požrtvovalnostjo se je zidal ta dom Prekmurcev, kdor ve, da so k zidanju te stavbe prispevali vsi, prav vsi Murskosobočani, kdor ve, kaj pomeni ta stavba za naše mesto, ta bo tudi razumel naše veselje, da se bodo odprla vrata te lepe in ponosne stavbe.

Ker je torej otvoritev našega doma za nas tako pomemben praznik, je tudi potrebno, da se ta praznik obhaja čim slovesneje in veličastneje. Sokolsko društvo v Murski Soboti se je zato na ta praznik dobro in lepo pripravilo, tako da bodo te svečanosti res nekaj lepega in izrednega. Na predvečer bo v novem domu akademija z izbranimi telovadnimi, pevskimi in godbenimi točkami. Novost za Prekmurje bo naš novi orkester pod vodstvom g. Nadaja.

Drugi dan se pričnejo ob 6. uri zjutraj tekme. Prijavljenih je veliko število najboljših telovad-

cev, tako da bo tudi to nekaj zanimivega. Ob pol 11. uri bo slovesen obhod, nato pa otvoritev doma. Popoldne bo v lepem Szaparyjevem parku nastop vseh telovadnih oddelkov sokolskih društev murskega in dravskega okrožja, nastop vojaštva soboške garnizije in gojencev inženjske podoficirske šole v Mariboru in kot višek vsega nastop dijaštva realne gimnazije v Murski Soboti.

Po dosedanjih prijavah se obeta ogromna udeležba; posebno iz naše lepe Goričke je najavljenih lepo število posetnikov.

Ministrstvo prometa je dovolilo za vse udeležence četrtinsko vožnjo po železnici in odobrilo, da odhaja zadnji vlak iz Murske Sobotice proti Hodošu šele ob pol osmi uri zvečer; tudi vlak proti Mariboru bo odhajal nekaj pozneje, vendar tako pravočasno, da bo imel zvezo za Maribor.

Za vožnjo po železnici je treba posebnih uverenj, ki jih je društvo že razposlalo šolskim vodstvom in županstvom ob progi Murska Sobotica—Hodoš; dobivajo pa se tudi pri vseh sokolskih društvih (Šalovci—Beltinci) ali pa jih je treba naročiti naravnost od Sokolske župe v Mariboru, odnosno Sokolskega društva v Murski Soboti. Vsak udeleženec kupi na vstopni postaji polovično karto, ki velja potem s potrdilom, ki ga dobi na zletnem prostoru v Murski Soboti, za brezplačen prevoz domu. Listka tedaj v Murski Soboti ne smete oddati.

Kdor torej še ni bil v Murski Soboti in kdor bi rad videl res kaj lepega, ta naj pride v nedeljo v glavno mesto Prekmurja — v Mursko Sobotico.

Nov orožniški poveljnik v Dolnji Lendavi. Pred meseci je bil upokojen komandir orožniškega voda v Dolnji Lendavi g. Podobnik. Te dni je prišel na njegovo mesto g. Gjorgjevič Vlado iz Pirota. Novemu komandirju želimo mnogo uspešnega dela ob meji.

Avtobusni promet Beltinci—Dolnja Lendava. Kakor smo svoječasno javili, se je ustanovila v Beltincih družba, ki naj bi vršila avtobusni promet med Beltinci—Črenšovci—Dolnja Lendava. Vsi smo se veselili hitrega in lažjega prometa med dvema središčema dolnjega Prekmurja. Sigurno je, da bi bil avtobus vsakikrat poln in bi podjetje dobro uspevalo. Kakor pa sedaj čujemo, se je družba zaradi nekega nesporazuma razšla in je dobra zamisel splavala po vodi. V Beltincih pa se je namesto avtobusa pojavil prvi avtotaksi, o katerem pravijo, da bo imel bodočnost v lepih Beltincih.

Uboj ali roparski napad. K tej naši notici, ki je bila objavljena v «Domovini», dostavljamo še naslednja dejstva. Umorjen je Horvat Imre, posestnik iz Gaberja. Horvat je v vinogradu prodal seno. Nato je popival po goriških kletah, na večer pa je kvartal v Lendavi v večji družbi. Imel je srečo in dobil pri kvartanju nekaj stotakov. Ob polnoči se je napotil domov prav dobre volje. Kakih sto korakov od gostilne ga je zadela žalostna smrt. Glavo je imel zdrobljeno z nekim topim predmetom. Umora je bil osumljen njegov sokvarč, 20letni fant Takač iz Dolnje Lendave. Takača so te dni odvedli v sodne zapore v Mariboru, kjer se bo pokazalo, ali je fant res kriv zločina.

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Piljučna pečenka z jajci. S piljučne pečenke porži kožice in jo po dolgem prereži ter stolci za prst debelo, potem osoli, popopraj in namaži z mastjo. Štiri do pet jajc skuhaj v trdo, jih olup in položi na meso, nato ga lepo zavij, da pridejo jajca točno v sredino in da dobiš obliko zvitka. Tak zvitek potem dobro preveži z nitjo, površje malo posoli in deni s precej masti v pečico peč. Pečenko pridno polivaj. Ko je pečena, deni

pečenko na krožnik in postavi na hladno, da jo daš mrzlo za večerjo na mizo. Sok od pečenke pa porabi za prikuho, pražen krompir, riž itd.

Jetrni zvitki. Pripravi pol kile svinjskih jeter, poberi kožice in jih zreži na tenke, bolj velike plošče. Četrť kile pečene mrzlega mesa sfaširaj, daj žlico dušenih gob, malo osoli; dodaj sesekljane peteršilja, eno žlico sesekljane čebule, malo kumna in popra. Vse to dobro zmešaj in to zmes namaži na jetra, zvij jih v zvitke in poveži z nitjo ter jih hitro temnorjavo speci na masti. Ko so zvitki zapečeni, posuj zraven žličico moke. Ko se je moka malo zarumenila, dodaj malo limonovega soka in lupinice, zalij malo z juho ali vodo in daj zraven še par žlic smetane. Ko je vse skupaj malo prevrelo, so jetrni zvitki gotovi.

Pomarančna esenca. Olupke od pomaranč (samo zunanjo kožo, notranje bele kože pa ne) drobno sesekljaj. Sesekljane in potem deni v steklenico s širokim vratom (za ukuhavanje sadja), povrhu pa nasuj dva prsta na debelo sladkorne sipe, potem dobro zaveži s pergamentnim papirjem in pusti na hladnem, dokler se sladkor čisto ne stopi. Tako pripravljeno esenco rabiš za močnate jedi, kadar ni več dobiti svežih pomaranč.

Praktični nasveti

Kadar pokončujemo mravlje pri rastlinah, ne uporabljamo pri tem petroleja. Petrolej je zelo škodljiv rastlinam, ker jih posmudi in potem odmrjejo. Le grah lahko namočimo, preden ga vsadimo, za par minut v petrolej. S tem uničimo graharja in preprečimo, da nam graha miši ne pojedo.

Kumare sadimo najbolje maja meseca v 2 do 3 cm globoke jamice, ki naj bodo po možnosti en meter narazen. Na razdaljo 30 cm pa vsejemo tri do štiri zrna.

Obrezovanje malin. Na novo vsajene maline in ostrožnice moramo zdaj za ped visoko porézati. Dobro je, če jih zasujemo z zemljo. Starejše maline ne obrezujemo sedaj, ampak zgodaj pomladi, in sicer le star les in pa slabe, oziroma pregoste poganjke.

Posajanje begonij. Ko vsajamo gomoljaste begonije, moramo uporabljati rahlo in propustno prst. Gomolji se v taki prsti dobro razvijejo in nastavijo dosti korenin, ker se v težki zemlji ne zgodi.

Kakšne morajo biti staje za male živali. Staje za male živali: kokoši, koze, ovce itd. naj ne bodo nikdar čez dva metra visoke. Gledati pa moramo, da je v teh stajah vedno dober zrak, in zato ne pozabimo napraviti primernih odprtín, skozi katere lahko odhajata slab zrak in sopara.

Zatiranje metulja belina. Kakor hitro opazimo, da letajo beli metulji po zelju, ohrovtu itd., položimo po gredicah vejice in listje navadnega bezga. Bezgov duh prepodi metulje kakor tudi gosence.

Rešitev in nagrade

1.) Po čem se spoznajo najboljše štrange in drugo vrvarsko blago? Rešitev: S privezanim rdečim listkom, z naslikanim pajkom v mreži in napisom Grosuplje.

2.) Katero vrvarsko blago je priporočila za kmetovalce kmetijska šola na Grmu? Rešitev: kakor št. 1.

3.) Kakšne štrange, uzde in drugo vrvarsko blago bom zahteval od svojega trgovca? Rešitev: kakor št. 1.

4.) Kateri trgovec v Vašem kraju še ne prodaja štrang in drugega vrvarskega blaga z rdečim listkom, z naslikanim pajkom v mreži in napisom Grosuplje? Rešitev: Je treba imenovati, če je kaj takih trgovcev v Vašem kraju.

Pravilno so rešili in so bili izžrebani pri županstvu na Grosupljem sledeči:

1. Alojzij Cetec, Večeslavci; 2. Josip Koščak, Krka; 3. Franc Kramolec, Sv. Danijel; 4. Vitez Karol, Maribor; 5. Jožeta Barbo, Dobje; 6. Johan Kodrič, Krška vas; 7. Vid Kodrič, Bukovci; 8. Valter Hefler, Brezno; 9. Josip Kanduč, Lipljene; 10. Anica Šoberl, Sp. Dobrave; 11. Marija Vodopivec, Podšumberk; 12. Jožef Meglič, Križe; 13. Mirko Kumar Trbovlje I.; 14. Ivan Vodov-

nik, Šoštanj; 15. Marija Košenina, Topolšica; 16. Franc Lotrič, Dražgoše; 17. Pavel Stebernak, Dolenja vas; 18. Franc Rihtaršič, Lajše; 19. Karla Jančič, Sv. Jurij ob juž. žel.; 20. Anton Maslo, Ogeče; 21. Franc Breznik, Gor. Jeročnik; 22. Jerica Moder, Dol; 23. Josip Kaplan, Glince; 24. Josip Strašek, Bobovo; 25. Stampar Ivan, Frankovec; 26. Dragotin Čebular, Studenci; 27. Franc Zupan, Laverca; 28. Šega Ludvik, Roginca; 29. Krumberger Alojz, Uršna sela; 30. Mirko Brumen, Sv. Lenart; 31. Josip Gorišek, Senovo; 32. Josip Nadižar, Selo; 33. Narodno kulturno društvo, Mala Nedelja; 34. Jože Perko, Vel. Korinj; 35. Mimi Rogelj, Turnše; 36. Jože Bezgovšek, Stopče; 37. Leopold Uuh, Log; 38. Franc Vrtnik, Rogoznica; 39. Kokolj Josip, Dolso; 40. Josip Seliškar, Lukovica; 41. Henrik Muhič, Ambrus; 42. Franc Lesjak, Crna; 43. Jožef Korelec, Male Dole; 44. Franc Janežič, Stična; 45. Leopold Tomar, Orla vas; 46. Franc Pucelj, Novo mesto; 47. Jaka Vrček, Zagrad; 48. Ana Mom, Fram; 49. Martin Hribar, Ljubljana; 50. Josip Stupek, Mokronog; 51. Jože Kutnar, Vrh; 52. Franjo Cerar, Rakek; 53. Martin Fiket, Luševka; 54. Rezika Stergar, Kapela; 55. Franc Logar, Moravska gora; 56. Ladislav Konažler, Retje; 57. Jager Zdravko, Trbovlje; 58. Marija Rojko, Jareninski dol; 59. Janez Dragan, Bognča vas; 60. Mila Ekerl, Razvanje; 61. Josip Pišler, Zabrše; 62. Jakob Bisternik, Prevalje; 63. Viktor Jagodič, Gračac; 64. Franc Arhar, Trbovlje; 65. Jan Vladimir, Marof; 66. Alojz Vrščič, Muta; 67. Franc Kavčič, Koprivnik; 68. Josip Bajt, Nova vas; 69. Anton Kranjc, Rakek; 70. Dušan Hamersak, Prizren; 71. Magdalena Kovač, Bržane; 72. Jože Gorjup, Velike Bloke; 73. Jernej Brvar, Strmec; 74. Ivanka Mehle, Cikava; 75. Ivan Kos, Blatno; 76. Anton Peče, Smolenja vas; 77. Jakob Vavpotič, Zaklan; 78. Slavko Pencar, Mala Nedelja; 79. Antonija Sajina, Maribor; 80. Jožef Mikič, Grahovo; 81. Matija Romšar, Tunjice; 82. Matija Bobnar, Lahoviče; 83. Franc Hribnik, Planica; 84. Anton Amiž, Ljubno; 85. Franc Cuznar, Hajdina; 86. Rudolf Fajon, Sostro; 87. Karlo A. Boc, Ljubljana; 88. Ivana Hodnik, Stare Fužine; 89. Konrad Medved, Loke; 90. Jože Gašperin, Domžale; 91. Aleksander Strupeh, Slepšek; 92. Mara Steinbacher, Sv. Jurij ob juž. žel.; 93. Ivan Grosssek, Konjice; 94. Martin Žernik, Stara Kolonija; 95. Kotar Anton, Skovce; 96. Jožko Gregorič, Ambrus; 97. Josip Plečnar, Srp. Itelj; 98. Josip Slovenec, Artiče; 99. Milan Lorenčak, Lemberg; 100. Mirko Mužina, Novo mesto.

Nagrade smo že vsem razposlali ali pa jih dobe, kakor smo sporočili, pri naših tovarniških zalogah, ki so: Palme Franc, Ljubljana, Gosposvetska cesta 7, ali Celje, Cankarjeva ulica 7, ali Maribor, Koroška cesta 8. Kupujte vse vrvarske izdelke samo s privezanim rdečim listkom, s pajkom v mreži in napisom Grosuplje in zadovoljni boste. Vsem, ki ste sodelovali in reševali ta vprašanja: Prisrčna Vam hvala in pozdrav!

Ravnateljstvo in delavstvo
Tovarne motvoza in vrvarne Grosuplje.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

Sentlenarško pismo

Št. Lenart nad Laškim, v maju.

Z veseljem smo tukajšnji kmetje pozdravili združenih konzorcijev obeh naših časopisov «Kmetijskega lista» in «Domovine». Oba časopisa sta naša, ker oba zastopata naše kmetske koristi in oba nas poučujeta in dramita, da popolnoma ne zaspimo. Posebno se širi «Domovina», od kmeta do kmeta gre in kmalu ne bo okrog Št. Lenarta dobrega gospodarja, ki bi ne bil njen naročnik.

En del okolice Št. Lenarta spada pod župnijo Št. Rupert, kjer vrši duhovno pastirsko službo župnik g. Jager. Pred mnogimi leti sta kupila občina in cerkev neko poslopje za 1500 goldinarjev. Občina je plačala 900 goldinarjev, ostalo pa cerkev, a lastnina se je vpisala, ne vemo zakaj, samo na cerkev. V poslopju sta mežnarija in občinski urad ter je bilo treba popravila. To je izvršil cerkveni konkurenčni odbor na način, ki župljanom ni bil všeč, in je bila v zadevi poslana pritožba na glavarstvo v Celje. Zavoljo te pritožbe je bila pridiga 18. t. m. strašno huda; grmelo je posebno na našega vrlega tovariša Pušnika, po domače Špilanca, ki pravi, da se bo branil pri sodišču. Mi mislimo, da prižnica ni za take besede in smo mnenja, naj se s prižnice sliši le božja beseda, tolažilo za nas vernike. Ne s palico, ne s hudimi besedami, temveč z ljubeznijo in dobrimi nauki! Še ni poteklo pol leta, ko se je taka pridiga glasila o «Domovini», češ, da je ta protikrščanski list. No, pa pridiga je padla

na rodovitna tla, krog «Domovinarjev» se je povečal in vsi bralci «Domovine» smo se prepričali, da nam ta časopis noče jemati vere, temveč nas v njej še utrjuje, ker nas uči medsebojnega spoštovanja, bratovske ljubezni in vzglednega življenja v duhu krščanstva. Zato pa le vsi v naš krog!

Slaba letina se nam obeta. Hruške niso cvečele, jablane so porjavale, ker je cvetoder zamoril skoro vse cvetje, a nestalno vreme bo uničilo poljske pridelke. Slabo vreme, pravijo, se bo vlelo skozi vse poletje. Bog daj, da bi se to prerokovanje ne uresničilo!

Na Dolenjskem kaže letina dobro

Novo mesto, v maju.

Letošnja letina v celem srezu kaže prav dobro. Zita so lepa, gosta, rž prichenja cvesti in pšenica gre v klasje. Oves ima prav ugodno vreme in primerne padavine. Česenj bo zelo mnogo, posebno pod Gorjanci. Črešnje so pri nekaterih ljubiteljih zgodnjega sadja že zrele. Jabolk ne bo mnogo, ker jih je cvetoder zatrl. Hrušk bo nekaj več. Orehi so s cvetjem kar obloženi. Kaj pa naše vinske gorice? Te je res lepo pogledati. Vse je bujno, okopano, privezano in nastavka je toliko, da sme naš kmet, če ne bo kake uime, pričakovati drugo blagoslovljeno leto. Vrši se prvo škropljenje v vinogradih. Tudi živina ne bo stradala, ker je krme dovolj. Gnojenje z umetnimi gnojili kaže izredne uspehe, ker je dosti padavin. Poizkusi s setvijo selekcionirane pšenice iz Belja, kažejo izvrstno. Pšenica je močnega stebila, širokega listja in se že od daleč razloči.

V Veliki Loki se osnuje živinorejska zadruga, ki bo selekcionirala krave in jih plemenitila z dobrimi bikli, zarod pa redila za domačo rejo in za prodajo drugam v plemenske svrhe. Po nasvetih sreskega kmetijskega referenta se je v ta namen osnoval pripravljalni odbor z gg. županom in nadučiteljem na čelu, ki bosta ukrenila vse potrebno za ustanovitev zadruge.

V žužemberškem okraju se je pojavila kuga pri svinjah. Razglašen je pasji kontumac, ker se je stekel pes klatil po okolici. Hrošči so zaradi hladnega vremena hitro izginili. Zatiranje teh kakor tudi raznih škodljivcev na sadnem drevju se nadaljuje. Ako bodo imeli Dolenjci za kmetijske pridelke dobre cene, bo za vse dobro, saj je znano, da ima vse denar, če ga ima kmet. Zato je nujno potrebna organizacija prodaje kmetijskih pridelkov, kar naj bi se začelo po združnem potu.

Moravsko pismo

Zemlja se je pogreznila. — Huda nesreča, vlom in druge novice.

Moravče, v maju.

Kopanje odvodnega jarka ob Drtišci je začasno ustavljeno ter se bo jeseni zopet nadaljevalo. Nehali so na travnikih pod zaloško graščino. Do tukaj seže izkopani novi jarek, ki že sedaj glavno strugo znatno razbremenjuje. Žal, nekateri še vedno ne morejo umeti koristiti potrebne naprave.

Letošnji majev sejem je bil v Moravčah srednje živahen. Kupčija z odraslo živino je bila precej klavrna. Dobro se prodajo teleta in prašci. Teh je letos pri nas bolj malo, kupci pa se stalno oglašajo. Vzrok pomanjkanju prascev je bolehanje plemenskih svinj, pri mladičih pa se pojavljata rdečica in neka kuga. Oblastva bodo priredila prihodnji mesec zaščitno cepljenje.

V moravško dolino se je priklatil prijatelj tuje lastnine. Oglasil se je Pod orehom, kjer je vlomil pri Grčarju v klet in odnesel meso, več litrov mošta in nekaj krompirja. V hlevu se je mimogrede sprijaznil s kokoši ter jih povabil s seboj na gostijo. Pri sosedu se je zadovoljil s perilom, ki je viselo ob mraku zunaj na vrtu. S plenom jo je menda odkuril proti Črnemu grabnu.

«Moravče se pogrezajo», tako so hiteli pripovedovati prejšnji teden. Govorica ni bila izmišljena, zakaj na trgu pred hišami se je nenadoma udrila zemlja. Nastala je kakih 12 kvadratnih metrov široka in tri metre globoka udrtna, katero je mahoma zalila voda. Bržkone je pod vasjo studenec, ki odteka in spodjeda površino. Tako se menda izpolnjuje staro prerokovanje, ki pravi, da bo moravsko ravnino nekoč zalila voda prav do drtijske cerkve, kjer bodo rekli: «Pri D'vic Mari' na izeri».

Huda nesreča se je pripetila prejšnji teden v Straži pri Moravčah. Pri Vrbanu so postavljali kozolec, kjer je bilo zaposlenih več tesarjev in navadnih delavcev. Čim so pričeli sklepati vezi so se stebri naglo nagnili in vsa stavba se je zrušila z glasnim hruščem. Najhuje poškodovan je Jože Mrčun, kateremu je zlomilo obe roki in omajalo zobovje. Judež Anton je dobil lažji pretres možganov, drugi pa so le neznatno opraskani. Lastnik trpi precejšnjo škodo, ker se je polomilo precej lesa, ki ga bo treba nadomestiti. Zahvaliti se je srečnemu naključju, da ni bilo hujše nesreče ali celo smrtne žrtve.

Na Vrhpolju je obhajal zlato poroko tukajšnji vaščan, po domače Kokoljev Peter. Sosedje so okrasili hiše z zastavami in postavili mlaje. Slavnost so povzdignili moravska godba, gasilci in mnogo domačega ljudstva.

Pri Sv. Križu gradijo ob cerkvi novo pokopališče, katero je oblastvo dovolilo zaradi oddaljenosti od farnega pokopališča in zavoljo slabih potov s hriba v Moravče, pod katero župnijo spada podružnica. Iz tega razloga je naprava koristna; po drugi strani pa bo povzročila občanom precej stroškov, katere bodo pri sedanjih pičlih gospodarskih dohodkih težko zmagovali.

ZANIMIVOSTI

× Aretacija zločinca, ki priznava, da je zloglasni düsseldorfski morilec žensk. Düsseldorfska policija je te dni aretirala delavca Petra Kürtena, po rodu iz Mühlheima ob Reni, ki je pri zaslišanju priznal, da je zloglasni düsseldorfski vampir, morilec žensk iz naslade. Na vesti ima 15 velikih zločinov. Prva njegova žrtev je bila gospa Kühnova, ki jo je usmrtil 3. februarja lani z 18 vbodljali. Nekaj dni nato je sledil umor Sletne Rozike Ohligerjeve, ki so jo našli za lesenim plotom zabodeno in deloma ožgano. Sledile so nadaljnje žrtve strahotnega neznanca. Najstrašnejši zločin nestvora pa je bil umor petletne Gertrude Albermannove, ki jo je zločinec odvedel 7. novembra zvečer neznanokam in ki so jo našli nekaj dni nato nekje v okolici med kopirami s 35 vbodljali. Kdrten je poročen in je bila zaslišana na policiji tudi njegova žena, ki je izjavila, da je prišel njen mož večkrat domov z blatnimi čevlji in krvavimi madeži na obleki, vendar pa jo je znal vedno zopet pomiriti, da ni nikdar mislila na zločin. Oblastva bodo tudi primerjala Kürtenovo pisavo z ono v pismih, ki jih je pošiljal düsseldorfski vampir časopisom in policiji. Policija je že izdala poročilo, češ, da kažejo vsi znaki, da imajo pravega düsseldorfskega vampirja v rokah. Ker pa so našli med tem, ko se nahaja Kürten v ječi, umorjeno 10letno Adelgundo Wortmannovo, je med meščani nastal dvom, da imajo oblastva res pod ključem zagonetnega morilca žensk. Kakor pravkar poroča časopisje, se je izkazalo, da se je mrtva deklica sama po nesreči zadušila in da je aretirani Kdrten torej le pravi zločinec.

× Borba pilota s pijanci v letalu. Vesela družba je najela letalo ameriške letalske družbe za izlet po zraku. V Ameriki imajo kakor znano zakon, ki strogo prepoveduje piti alkoholne pijače. Dotična družba je pa priredila izlet z letalom v prvi vrsti zato, da bi se mogli pošteno napiti in da bi ji oblastva ne mogla do živga. Rečeno, storjeno. Vsa družba se je pošteno nalezla vina in žganja. Alkohol je začel seveda kmalu učinkovati. Pijani izletniki so hoteli sami voditi letalo in so se ruvali, da pridejo do vodila.

Pilot je moral nastopiti s krepkimi pestmi, da se je otresel vsiljivih potnikov. Pijanci se pa niso dali ugnati. Ruvali so se s pilotom tako dolgo, dokler se letalo, katero je upravljal pilot samo z eno roko, ni spustilo. Z enim potnikom se je moral pilot boriti celo na tleh, dokler niso prihiteli uslužbenci čikaškega letališča, ki so pijance potegnili iz letala in jih izročili stražnikom. Med pijanimi izletniki sta bili tudi dve ženski.

× Prodaja evropskih deklet v argentinske javne hiše. Nedavno je evropsko časopisje mnogo pisalo o zločincih, ki tihotapijo evropska dekleta v argentinske javne hiše. Pod vtiskom obtožb v tisku je argentinska policija sklenila nastopiti odločno proti zvodnikom in trgovcem z dekleti. V raznih središčih trgovine z dekleti je napravila nepričakovano preiskavo in uspeh je bil presejnetljiv. Samo v Buenos Airesih so našli 1500 evropskih deklet, ki so bila zadnje čase prodana v javne hiše. Ena javna hiša v Buenos Airesih je bila videti na zunaj kakor židovsko svetišče. Večina evropskih deklet je iz Nemčije in Poljske in v Argentino so jih pošiljali večinoma preko Bordeauxa s ponarejenimi potnimi listi. Argentinska policija je aretirala že okrog 400 zvodnikov in trgovcev z dekleti in argentinska vlada je sklenila sporazumno z urugvajsko vlado poslati evropskim vladam noto s prošnjo, naj se v Evropi bolj zanimajo za trgovino z dekleti in pripomorejo k zaježitvi zla, ki je najsrmatnejši madež človeštva.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Za može s hudimi ženami.

Samomori so na pomlad moda. Tako je morda mislil tudi Teodor Kolovoznik, ki je skočil v Ljubljano ter si skušal vzeti svoje turobno življenje, a ga je še pravočasno izvela kar za lase iz vode njegova boljša polovica.

Po dogodku je vprašal neki znanec gospo Kolovoznikovo: «Kaj pa ste napravili z možem, ko ste ga rešili?»

«Pretepla sem ga, da si ne bo upal več jemati življenja», je menila Kolovoznica.

V blaznici.

V zavodu za umobolne je strogo zabranjeno kajenje. Kljub temu je zdravnik nekega dne na hod-

niku naletel na lažjega bolnika, ki je čvrsto in brezobzirno pihal dim cigare v zrak.

Zdravnik mu je hotel z lepimi besedami dopovedati, kar je pri umobolnih vedno potrebno, da ne sme pušiti.

Umobolnik pogleda zdravnika po strani, se potrkva po čelu in reče:

«Vem, vem... toda zakaj sem potem blazen!»

Odkritosrečno.

Dijak pride iz kavarne in nagovori mimoidočega meščana: «Prosim, posodite mi 100 Din!»

«Ne zamerite,» odgovori meščan, «saj vas niti ne poznam.»

«Prav zato prosim vas,» odvrne dijak, ker me drugi že predobro poznajo...»

Na svatbi.

Prvi svat: «Zakaj pa godba baš sedaj igra tako slovesno?»

Drugi svat: «Ker se tam v stranski sobi izplačuje ženinu doto...»

Lazarjevo oživljenje.

Pastor v neki nemški vasi si je prihranil precejšnjo vsoto denarja. Sklenil je, shraniti ga nekje, toda mož je bil čudak: hranilnicam ni zaupal, posoditi ga ni hotel nikomur, v župnišču pa ni bil varen pred tatovi. Premišljal je in prišel na srečno misel. Denar je spravil v neko omarico v cerkvi in dal na vrata napisati: «Lazar prebiva v tem prostoru.» — Nesreča je hotela, da je zaklad izvolal pretkan tat, ki je pograbil denar, odstranil napis ter napisal čez omaro: «Lazar je oživel in se je poslovil...»

Pri skušnji.

Profesor: «Ali žive tudi na Marsu živa bitja?»

Dijak (premišlja in reče): «Jaz sem to prav gotovo vedel, gospod profesor, a sem čisto pozabil.»

Profesor: «O, vi nesrečnik, vi ste bili edini človek, ki je vedel za to skrivnost, a še vi ste jo pozabili.»

Z dežja pod kap.

Gospod: «Strašno nerodnost sem napravil. Rekel sem nekemu gospodu, da mora biti gostitelj prav neroden dolgočasnež, in glejte, bil je to sam gostitelj, s katerim sem govoril.»

Dama: «A tako, z mojim možem ste govorili?»

X. jubilejni velesejem v Ljubljani od 29. maja do 9. junija 1930.

Največja tovrstna prireditel v Jugoslaviji. 40.000 m² obsega, 9 razstavnih zgradb, 800 razstavljalcev.

Tovarniške cene vseh vrst blaga.

Špecialni oddelki: tekstil, usnje, papir, pohištvo, avtomobili, stroji in kovina, poljedelski stroji, perutnina.

Obsežno zabavišče.

Stanovan'a preskrbljena.

Legitimacije 30 Din. Prodajajo jih denarni zavodi, železniške postaje, trgovske in obrtniške organizacije, Putnik itd.

Slavimo 10letnico obstoja velesejma!

Saloni

ZA POKRIVANJE
STREH
ZA OBLAGANJE
STEN
ZA ELEKTRIČNE
IZOLACIJE
CEVI ZA
KANALIZACIJE

Zobni ambulatorij
DENTIST P. VRANKAR
 zobar, zobozdravilstvo, najnovejši zobni nadomestek
se je preselil
 na Dunajsko cesta št. 20

poleg Kmetijske posojilnice, nasproti gostilne „Pri Figovcu“
 vhod Tavčarjeva ulica 2, I. nadst. Ordiniira od 15. V. naprej
 vsaki dan od 8. do 12. in od 2. do 5.

Šoferska šola
GOJKO PIPENBACHER
 LJUBLJANA, Gosposvetska cesta št. 12
 Zahtevajte pojasnila! 237

Trgovina in
 lastna delavnica
 vseh vrst
 ortopedičnih
 aparatov,
 steznikov,
 ravnodržalcev,
 umetnih udov,
 železnih,
 trebušnih in
 kilnih pasov,
 vložkov za ploske
 noge (Plattfuss)
 iz gume, jekla
 in aluminija
 kakor tudi vseh
 zdravniških
 potrebščin
 za bolnice,
 sanatorije in
 ostale zavode.
 Zaloga vseh vrst
 mehkih in trdih
 gum, izdelkov,
 specijalni
 ameriški
 gum-grelniki
 (termofori),
 obenem uporabljivi kot irigator, pripravi za potovanje,
 gumijastih steznikov, gumijastih nogavic za krčne in
 bolne noge, najboljših nemških in francoskih trdk. —
 Brivni aparati, vse vrste britvic, britev, razne škarje, stroji
 za lase in žepni noži.
 Brušenje, bakrenje, nikljanje, splošna popravila.

G. BESEDNIK IN DRUG
 LJUBLJANA, Prešernova ul. 5, tel. 2439

Kovaci!
 Najcenejši koks 100 kg ... Din 85.—.
 Pri večjem naročilu popust!
 LJUBLJANSKA MESTNA PLINARNA.

Ako me jezijo solnčne pege
 sedaj enostavno vza-
 mem Fellerjevo Elsa-
 Creme-pomado ter si
 z njo na tenko zjutraj
 in zvečer namažem
 obraz. Pege izginejo
 in z njimi tudi vse
 ostale napake, a obraz
 ostane čist in voljan.
 Postopajte tudi Vi tako,
 pomagalo bo tudi Vam!
 Za lase pa vzamem samo
 močne Elsa pomade za rast las.
 Po pošti 2 lonca ene ali po 1 lonca vsake Elsa-pomade
 stane 40 Din franko, če se denar pošlje naprej; po
 povzetju 50 Din. Dobiva se povsod! Kjer ne, izvolite
 naročiti naravnost pri:
 EVGEN V. FELLER, lekarnar, Stubica Donja, Elsatrg 360

Prijateljica živali.
 Učitelj: «Tonček, ali poznaš kakšnega prijatelja
 živali?»
 Tonček premišljuje ...
 Učitelj: «Ne veš za nobenega?»

Tonček: «Ali morda smem imenovati kakšno
 prijateljico?»
 Učitelj: «Tudi dobro. Kar povej!»
 Tonček: «Moja mamica, katero vsako leto ob-
 išče škorklja ...»

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 7 Din. Zenitni oglasi, dopisovanja in trgovski oglasi vsaka beseda
 1 Din. Za pošiljanje ponudb in dajanje naslovov še posebej 2 Din. Znesek je priložiti naročilu.
 Oglasni oddelek «DOMOVINE», Ljubljana, Prešernova ulica št. 4. Telefon št. 3492.

AVINAL
 odvadi alkoholika pijančevanja, ne da bi vedel za to.
 Stane 220 Din. Pošilja: Josip Lindič, Ljubljana,
 Komenskega 17 213

Pozor!
 Cenjenemu občinstvu se priporoča za
 vsa steklarska dela po najnižjih cenah
 Jožef Bajželj, Ljubljana, Gosposvetska cesta 6.

Posestvo 35 johov,
 1 uro od postaje Rimskih toplic 10 minut od glavne
 ceste v hrib gospodarska poslopja ves mrtev inventar
 posajenega 12 mirnikov žita 20 mirnikov krompirja
 redi se lahko 4—5 glav živine in 4 prašiči zaraščen
 bukov smrekov gozd. Sadonosnik solčna lega zemlja
 rodovitna takoj na prodaj. Cena 65.000 D. Florjane
 Mišičeva c. 23./III Ljubljana. 244

Dnevno 200, 300 dinarjev in še več
 lahko zaslužite z delom v Vašem domačem okraju.
 Znamko za odgovor. «Tehna» družba, Ljubljana,
 Mestni trg 25/I. 167

Kovači!
 Najboljši trdi in mehki koks in kovaški premog Vam
 nudi družba «Ilirija», Ljubljana, Dunajska cesta št. 46,
 telefon št. 2820. 80

Želodčno tinkturo
 preizkušeno, proti zaprtju in drugim težkočam želodca,
 priporoča dr. G. Piccoli, lekarnar v Ljubljani. 93
 Oblastveno koncesionirana

Ni potrebuo 100 besed!
 Ključ Vašega blagostanja leži v Vaši roki! Če
 potujete ali če sedite doma, zaslužite lahko dnevno
 100 Din. Stvar se mudi. Še nekaj mest je prostih. Ge-
 neralni depot «Omnia» v Ljubljani, Miklošičeva c. 14. 236

Posestvo v Laznici, pošta Limbuš, se prodaja.
 Posestvo sestoji iz novozidane hiše z dvema sobama
 in kuhinjo in lepega vrta z nekaj sadnega drevja.
 Naslov: Jožef Skaza, posestnik v Laznici št. 28, pošta
 Limbuš. 243

Prodajam dobrega lovskega psa.
 Franc Klajderič, Ritoznoj pri Slovenski Bistrici. 245

Lepo, arondirano posestvo
 prodam zaradi bolezni. Posestvo se nahaja v lepem
 kraju na Gorenjskem, pol ure oddaljeno od Radovljice.
 Obstoja iz hiše, gospodarskega poslopja in zemljišča za
 40 mernikov posestva, travnikov, ki zadostujejo za
 rejo 10 glav živine, in dveh gozdov. Hiša ima pet sob,
 kuhinjo in dve kleti. Gospodarsko poslopje je v do-
 brem stanju in krito z opeko. Hlev je nanovo obokan
 in ima napeljavno vodo. Poleg je sadovnjak z mladimi
 drevjem. Vse posestvo je v lepi in rodovitni legi in v
 kraju največje lesne trgovine. Cena ugodna. Naslov
 pove oglasni oddelek «Domovine».

Urarska popravila
 izvršuje najceneje in najprecizneje Franc Wölfling, urar,
 Ljubljana, Gosposvetska cesta 12. 40

Pristno bučno olje, vsakovrstno moko
 dobite po izredno nizki ceni v trgovini F. Senčar,
 Mala Nedelja in Ljutomer. Zamenjava pšenice za moko,
 nakup jaje, masla, suhih gob in vinskega kamena.

1000 Din plačam
 ako Vaših kurjih očes, bradavic, trde kože itd. ne
 odstranite z Radio-Balzamom v treh dneh.
 Hvala Vam za Vaš Radio-Balzam, s katerim sem
 odstranil zastarane kurje oči. S spoštovanjem: Miha
 Zevnik, župnik v Begunjah pri Lescab.
 Rešite se tudi Vi teh nadlog!
 Lonček za 10 Din proti vnaprejšnjemu plačilu ali za
 18 Din po povzetju pošlje: R. Cotič, Ljubljana (Šiška),
 Kamniška ulica 10 a, na velesejnu paviljon II 216. 233

Kmetovalski berite!
Pravkar sem dobil iz
Amerike
originalne „Deering“
kosilnice
obračalnike za seno, grablje, žetvene
priprave in vse nadomestne dele!
Oglejte si tudi mojo veliko zalogo večkrat od-
likovanih poljedelskih strojev vseh vrst in razne
železnine v Ljubljani na Gosposvetski cesti št. 1
Stupica Franc

Po vsej Sloveniji gre glas:
 Le „Domovina“ je za nas!

Zahtevajte cenik gratis in franko.

Birmanske ure za dečke
od Din 44.— naprej.**BIRMANSKA DARILA****H. SUTTNER, Ljubljana 5**Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine.
Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.Birmanske zapetne ure, srebrna od Din 152.— naprej.
Birmanske zapestne ure, 14 Karat zlata, od Din 296.— naprej.

Zahtevajte cenik gratis in franko.

SREBRNE VRATNE VERIZICE (Colliers) od
Din 20.— naprej. ZLATNE VRATNE
VERIZICE (Colliers) od Din 85.— naprej.**DVOKOLESA — teža od 7 kg naprej**

najlažjega in najmodernejšega tipa najboljših svetovnih tovarov. Otroški vozički od najpreprostejšega do najfinejšega modela. Izdeluje se tudi po okusu naročnika. Sivalni stroji, motorji, pnevmatika, posamezni deli. Velika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

„TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov
Ljubljana, Karlovska cesta šte. 4.

Najuspešnejše sredstvo
za rejo domače živali je
brezdvomno
MASTIN

ki pospešuje rast, odebilitet in omastitev domače, posebno klavne živine. Jasen dokaz neprecenljive vrednosti Mastina so brezštevila zahvalna pisma! Cena: 5 škat. 46 Din, 10 škat. 80 Din. LEKARNA TRNKOCZY (zrav. rotovža), Ljubljana 66.

GLASBENI INSTRUMENTI ZAHTEVAJTE BREZPLAČNO		CENIK	
GRAMOFONI		HARMONIKE	
DIREKTNO TOVARNE			
MULLEN	od Din 93.—	TAMBUKE	od Din 93.—
MINUONNE	• • • 136.—	TROMBE	• • • 505.—
MITAKE	• • • 207.—	KLAVNETI	• • • 120.—
GRAMOFONI		HARMONIKE	
MEINEL		HEROLD	
Maribor		104-B.	

Barve, lake, firnež in drugo nudi
najbolje in najceneje
„LUSTRA“ V. LAZNIK, Ljubljana
Gospodarska c. 12 (poleg reslav. Novi Svet)
41

Zahtevajte brezplačni

CENIK

14 dni na poskušnjo, ako ne ugaja se vrne denar

Elegantna

piitka, dobra in cenena ura

Din 99.—

3letno jamstvo.

Enaka ura v boljši izdelavi

Din 120.—

3letno jamstvo.

A. Kiffmann, Maribor 143-c

Razpošilja se le proti povzetju.

Diabolo.

Diabolo-Separator d. d.
Ljubljana, Poljanska cesta št. 12

Oglejte si

na velesejmu, paviljon «G 536-538»

Diabolo - posnemalnikeki so **precizni, trpežni in zanesljivi**. Posnemajo smetano najostreje. Stroj teče lahko in mirno ter se da igrati čistiti in sestaviti.**Diabolo - brzoparilnike**

ki prištedijo kmetovalcu na denarju in času. To je najpopolnejši aparat te vrste ter je splošno priljubljen. Zato ne sme manjkati v nobenem gospodarstvu.

Diabolo - šivalne stroje

svetovnega slovesa, ki so kot najpopolnejši šivalni stroji najbolj priljubljeni. Zato naj ne manjka v nobeni hiši.

Ali se želite iznebiti protina

Revmatizem

bolečin v kosteh in išias brez nevarnosti?

Revma je strašna in zelo razširjena bolezen, ki se ne izogne niti bogatašu niti siromaku in išče žrtev, kakor v palačah, tako tudi v kočah. Prerazlične so oblike v katerih bolezen nastopa, največ boleznin pa je takih, ki se nazivajo z najrazličnejšimi imeni, medtem pa niso nič drugega kot **revmatizem**.

Enkrat bolijo kosti in členki, drugič členki otečejo, pohabljeni roke in noge, trganje, zbadanje v različnih delih telesa, celo oslabljenje vida; vse to so posledice revme in bolečin v kosteh.

Kakor so različne oblike s katerimi se bolezen pojavlja, ravno tako številna so mogoča in nemogoča zdravila, medicina, miksture, mazila itd., ki se trpečemu človeštvu ponujajo. Večina teh sredstev ne more popolnoma ozdraviti, kvečjemu bolečine samo ublažiti. To, kar Vam pa mi priporočamo je popolnoma neškodljiva zdravilna pijača, katere je že

mnogim bolnikom pomagala!

Naša kura je izborna in deluje hitro pri zastarelih kroničnih slučajih.

Da pridobimo čim več pristašev smo sklenili vsakomur, ki nam piše
poslati popolnoma brezplačno

241 našo interesantno in poučno razpravo.

Kogar torej mučijo bolečine in kdor se želi teh bolečin hitro, temeljito in brez nevarnosti iznebiti naj še danes piše na:

August Märzke, Berlin - Wilmersdorff,
Bruchsalerstrasse Nr. 5., Abt. 21.

